

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar**

com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessions 20, segona reunió, i 21, primera reunió, dijous 16 de juliol de 2026

Presidència de l'I. Sr. Jordi Riba Colom

Sessió 20.2 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Montse Bergés i Saura, i del secretari, Joan Canadell i Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Eva Candela López](#), [Conchi Jiménez Cruz](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Guillem Sánchez Prat](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [M. Àngels Planas i Crous](#), pel G. P. de Junts; [Lluïsa Llop Fernàndez](#) i [Albert Salvadó Fernàndez](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt [membres comissió].

El president

Molt bon dia, si els sembla, que ja és l'hora, comencem amb la comissió, amb la represa de la sessió que vam suspendre el dia 14 de maig de 2026.

Algun grup vol comunicar alguna substitució? (*Pausa.*) Senyor diputat Guillem Prat, té la paraula.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. La diputada Neus Comes substituirà la diputada Eva Candela.

El president

Algun altre? (*Pausa.*) Sí, diputat Albert Salvadó, té la paraula.

Albert Salvadó Fernández

Excusem la diputada Lluïsa Llop que no hi assistirà.

El president

En prenem nota.

Jordi Munell i Garcia

La diputada Planas vindrà de seguida i no sé si..., no ho sé jo, ho sabia la portaveu i encara no ha arribat. Ja ens ho trobarem.

El president

Molt bé. Doncs ara sí que començaríem... Ah, sí, perdoni. També us comuniquem i us informem que la diputada Laura Martínez Portell, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot al portaveu del grup parlamentari.

Ara sí, comencem, doncs, amb el debat i votació de les propostes de resolució subsegüents als informes presentats en aquella sessió.

**Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2025, sobre
l'Institut Ca-talà de la Vinya i el Vi, corresponent a l'exercici del
2023 (continuació)**

256-00026/15

La primera és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19 del 2025, sobre l'Institut Català de la Vinya i el Vi, corresponent a l'exercici de 2023. Propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units, Grup Parlamentari

dels Comuns, Grup Parlamentari Popular de Catalunya i Grup Parlamentari de Junts i Grup Parlamentari de VOX.

Hi ha alguna sol·licitud de votació separada? Sí? *(Pausa.)* Digui'm, senyor Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Sí, disculpi, president, demanem votació separada de la proposta de VOX.

El president

D'acord. Doncs procedirem ara sí, a la votació, en primer lloc d'aquesta... Sí, digui'm.

(Veus de fons.) L'hem comunicat, cap problema.

Ara sí. Atesa la petició de votació separada, passem a la votació de la proposta de resolució del Grup Parlamentari de VOX.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada aquesta proposta de resolució amb els vots favorables del Grup Parlamentari de VOX, el Grup Parlamentari Popular de Catalunya, els vots contraris del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i Grup Parlamentari dels Comuns, i amb l'abstenció del Grup Parlamentari Mixt.

Passem a la votació de les següents propostes de resolució. Les altres, les anunciades de PSC, Comuns, Partit Popular, Grup Parlamentari de Junts i..., ja està.

Vots a favor?

Vots contraris?

Abstencions?

Queden aprovades amb els vots favorables del Grup Parlamentari Socialistes, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra, Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari dels Comuns, Grup parlamentari de VOX i amb l'abstenció del Grup Parlamentari Mixt.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 20/2025, sobre l'avaluació de les urgències hospitalàries de l'Hospital de Viladecans, de l'Institut Català de la Salut (continuació)

256-00028/15

Passem ara a la segona votació corresponent al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 20 de 2025, sobre l'avaluació de les urgències hospitalàries de l'Hospital de Viladecans, de l'Institut Català de la Salut.

Propostes de resolució dels grups parlamentaris PSC-Units, Comuns, Partit Popular de Catalunya, Junts i VOX. Alguna petició de votació separada? (*Pausa. Veus de fons.*) Entenc sol·licitada també en la mateixa votació separada.

Per tant, passem a la votació de la proposta de resolució del Grup Parlamentari de VOX.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada amb els vots favorables del Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari de VOX, amb els vots contraris del Grup Parlamentari Socialistes i Units, Junts, Esquerra i Comuns, i l'abstenció del Grup Parlamentari Mixt.

Passem a la votació de la resta de propostes de resolució de PSC, Comuns, Partit Popular de Catalunya i Junts.

Vots a favor?

Vots contraris?

Abstencions?

Queden aprovades amb els vots favorables del Grup Parlamentari Socialistes, Junts, Esquerra, Popular, Comuns i VOX, i l'abstenció del Grup Parlamentari Mixt.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 1/2026, sobre l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2023 (continuació)

256-00029/15

Passem a la votació de la tercera i darrera proposta del grup de propostes de resolució corresponent al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 1/26, sobre l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, corresponent a l'exercici de 2023. Propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari dels Comuns, Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari de Junts i Grup Parlamentari de VOX. Entenc sol·licitada la mateixa votació separada.

Fer-los avinent –perdoneu..., perdonin– una errada material en la proposta de resolució del Grup Parlamentari de VOX. Hi ha en el punt segon una errada material en la numeració de l'informe, en el número de l'informe. L'informe que votem és l'1/2026 i en el text de la proposta de resolució en el punt 2 figura l'informe 21/2025. Entenem que el que fa referència al text és l'1/26. (*Veus de fons.*) Per tant, prenem nota de l'errada material i de l'esmena.

Passem, ara sí, a la votació de la proposta de resolució del Grup Parlamentari de VOX.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada amb els vots favorables dels grups parlamentaris Popular i de VOX, i amb els vots contraris del Grup Parlamentari Socialistes, Junts, Esquerra, Comuns, Popular... (*Veus de fons.*) No, Popular és a favor. Perdó. I l'abstenció del Grup Parlamentari Mixt.

Ara passàrem a la votació de la resta de propostes de resolució, les corresponents als grup parlamentaris Socialistes, Comuns, Partit Popular de Catalunya i Junts.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovades amb els vots favorables dels grups parlamentaris Socialistes, Junts, Esquerra Popular, VOX, Comuns i l'abstenció del Grup Parlamentari Mixt.

I, per tant, concloem aquesta comissió.

I aixequem la sessió.

Tot seguit anem a buscar els síndics i síndiques, si són tan amables. Per tant, suspenem uns instants.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sessió 21.1 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Montse Bergés i Saura, i del secretari, Joan Canadell i Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents Eva Candela López, Conchi Jiménez Cruz, Susana Martínez Heredia i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Laura Martínez Portell, Jordi Munell i Garcia i M. Àngels Planas i Crous, pel G. P. de Junts; Lluïsa Llop Fernández i Albert Salvadó Fernández, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech i M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Javier Ramírez Gutiérrez, pel G. P. de VOX en Cataluña; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns; Laura Fernández Vega, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/2025, sobre les subvencions directes de l'agrupació departamental de Cultura, corresponents a l'exercici del 2023 (tram. 256-00027/15). Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 403, 45).
2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2026, sobre el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2022 (tram. 256-00030/15). Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 453, 48).
3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2026, sobre l'Institut Català de la Salut, Servei d'Urgències de l'Hospital Universitari Doctor Josep Trueta de Girona; auditoria operativa amb enfocament avaluador (tram. 256-00031/15). Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 453, 48).

El president

Doncs, a continuació, obrim la sessió prevista per avui.

Entenem que prenem nota de la comunicació de les mateixes substitucions que en la sessió precedent.

Donem la benvinguda als síndics i síndiques de la Sindicatura de Comptes que avui ens acompanyen. Els agraïm la seva presència. Tenim avui per primera vegada la síndica major Llum Rodríguez, que va ser escollida per unanimitat dels membres del Ple de la Sindicatura de Comptes el propassat 9 de juny i nomenada pel president de la Generalitat, i va prendre possessió del càrrec en data 30 de juny. Benvinguda a la seva nova funció, condició de síndica major de la Sindicatura de Comptes.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/2025, sobre les subvencions directes de l'agrupació departamental de Cultura, corresponents a l'exercici del 2023

256-00027/15

Passem, ara sí, al primer punt de l'ordre del dia, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/25, sobre les subvencions directes de l'agrupació departamental de Cultura, corresponents a l'exercici de 2023.

I jo abandonaré la presidència durant aquest punt.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

La síndica Anna Tarrach Colls

Hola, bon dia. Bon dia a tothom. Molt bé, doncs, presentem l'Informe 21/2025, subvencions directes de l'agrupació departamental de Cultura, corresponents a l'exercici 2025. Aquest informe estava planificat en el pla anual d'actuacions del 2025 i es tracta d'un informe de fiscalització de seguretat limitada, de compliment de legalitat de les subvencions directes de les entitats que formen part de l'agrupació departamental de Cultura. En concret,

Fitxer 2

el que examinem és la finalitat d'aquestes subvencions, la determinació de les quanties, les causes per incloure-les com nominatives en el pressupost de la Generalitat, les causes per excloure-les de la concurrència competitiva, el procediment de concessió, les justificacions presentades pels beneficiaris i el compliment de les obligacions de transparència.

El període de fiscalització és l'any 2023 i la metodologia, doncs, és la metodologia que ens diuen les nostres guies de fiscalització sobre fiscalització de compliment de legalitat.

S'ha fet una revisió, una selecció de vuitanta-vuit expedients, que representen el 94,64 per cent de l'import atorgat; seixanta-sis expedients corresponents a subvencions nominatives i vint-i-dos expedients corresponents a subvencions excloses de concurrència.

Les subvencions directes..., bé, com vostès saben, la subvenció és una tècnica de foment, és un instrument que tenen les administracions públiques com a tècnica de foment de comportaments considerats d'interès general. No se'm sent? *(Veus de fons.)* Se'm sent millor? Sí? *(Veus de fons.)* Bé, se'm sent? Si no em canvio de lloc. *(Pausa.)* Sí? D'acord.

Molt bé. Doncs bé, com deia, les subvencions serveixen per fomentar bàsicament comportaments d'interès general i es tracta d'una transmissió dinerària de les administracions públiques per portar a terme el foment d'una activitat d'utilitat pública o de promoció d'una activitat amb finalitat pública.

En la llei de subvencions, a la Llei 38/2003, a l'article 22, es tracta la tipologia de subvencions i es diu que el procediment ordinari d'atorgament de les subvencions ha de ser la concurrència competitiva. La concurrència competitiva consisteix, doncs, a través d'una convocatòria, comparar diferents sol·licituds d'acord amb els criteris de valoració prèviament fixats i l'adjudicació, en funció d'aquests criteris, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

Aquest és el procediment ordinari. Aquest procediment garanteix que hi hagi més transparència, més igualtat, en el sentit de que com que hi ha un procediment de concurrència guanya el millor; per tant, garanteix que tots els beneficiaris hi puguin optar en condicions d'igualtat. I doncs, com que hi ha publicitat, perquè hi ha la convocatòria, hi ha més control i menys discrecionalitat. Ara bé, preveu també el mateix article 22 que es puguin concedir de manera directa, és a dir, sense un procés de concurrència competitiva, en determinats supòsits. Un d'aquests supòsits són les subvencions nominatives previstes en els pressupostos, és a dir, que en els pressupostos es preveu una partida amb noms i cognoms, indicant el beneficiari concret i l'import i dotació pressupostària. Un altre dels supòsits són subvencions imposades a l'Administració per una norma de caràcter legal. I un altre supòsit és que, de manera excepcional –i diu «excepcional»–, per raons d'interès públic, social, econòmic, humanitari o altres motius degudament justificats que dificultin la seva convocatòria pública. O sigui, aquesta part és molt important, perquè les raons d'interès públic, econòmic i social que dificultin o impedeixin una convocatòria pública. Les raons d'interès públic, social, etcètera sempre hi són, perquè són diners públics i això se *le supone*. Però en aquest cas és que dificultin o impedeixin una convocatòria pública.

La llei de finances públiques també regula, en el seu article 90.3, aquest aspecte de les subvencions directes i contempla els mateixos supòsits, com no podria ser d'una altra manera, que la normativa bàsica, però també afegeix, doncs, a les subvencions, que es poden donar subvencions directes en el cas que siguin aportacions a entitats amb participació minoritària destinades al finançament global de les entitats en les quals es participa.

L'àmbit subjectiu d'aquesta fiscalització, com dèiem, són les entitats de l'agrupació de Cultura. L'agrupació de Cultura, des del punt de vista pressupostari, doncs, és el Departament de Cultura i totes les entitats amb participació majoritària que formen part de l'àmbit dels pressupostos de la Generalitat. Ara bé, totes les entitats que formen part de l'agrupació de Cultura, a part del Departament de Cultura, només tenim tres entitats que van donar subvencions directes en aquest exercici fiscalitzat, que són l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, l'OSIC, l'Institut Català d'Empreses

Culturals, l'ICEC, i el Consorci Institut Ramon Llull. Per tant, aquestes són les que formen part del nostre àmbit de fiscalització.

Principals xifres per posar en context què signifiquen aquestes subvencions directes, que, recordem, són l'excepció al procediment ordinari. Del total de subvencions atorgades aquest any per l'agrupació Cultura 269,57 milions que siguin directes són 62 milions d'euros, que és un vint-i-tres per cent del total. Ara bé, sí que distingim les que són aportacions a les entitats participades de forma minoritària de la resta. Per què? Doncs perquè quan tu participes en una entitat de forma minoritària tens unes obligacions d'aportació. Per tant, tota l'estona anem distingint les que són les aportacions de les entitats participades, minoritàries i la resta?

Pel que fa a les entitats no participades, les subvencions directes ascendeixen a 21,69 milions d'euros, que en relació amb el total de subvencions que dona l'agrupació departamental, doncs, seria un vuit per cent del total.

A mà dreta, veieu uns quadres distingint les quatre entitats que donen subvencions, distingint les nominatives i les excloses de concurrència. I també podem veure les que van a entitats amb participació minoritària de la resta d'entitats. Hi veiem, per exemple, en les subvencions nominatives que el Departament de Cultura totes les subvencions directes que dona són a entitats participades. L'OSIC, en canvi, és tot el contrari, totes les que dona són a entitats no participades. Hi ha com una, diguéssim, especialització que el Departament de Cultura és el que fa aquestes aportacions a les participades.

Pel que fa a les excloses de concurrència, doncs, gairebé totes es donen a entitats que no són participades.

Com he dit abans..., o sigui, una subvenció nominativa és una subvenció que està prevista en l'estat de despeses dels pressupostos. Això no vol dir que generi un dret, és una condició necessària, però no suficient. Que estigui en els pressupostos, doncs, vol dir que hi ha una habilitació legal per realitzar la despesa i després seguirà el procediment que hagi de seguir.

Si mirem quina ha sigut l'evolució de les subvencions directes, veiem que agafant aquest període, des del 2018 al 2023, que el total –que és l'última columna– de subvencions directes ha anat augmentant. En aquest període, doncs, ha augmentat

un cinquanta-cinc per cent; cinquanta 5,95 per cent. En canvi, el nombre de beneficiaris s'ha anat reduint. I el que es destaca més, que es veu en el gràfic, és l'increment de les subvencions nominatives. I el que s'ha vist és que hi ha com un transvasament, subvencions que abans eren subvencions excloses de concurrència han anat passant a subvencions nominatives en el pressupost.

Fem un resum de les principals conclusions. Vostès deuen haver vist a l'informe com es fa. Doncs s'examina un nombre d'expedients elevat, que és un percentatge molt alt de la despesa global, ja es va detallar en el detall de les incidències o aspectes que destaquem de molts dels expedients examinats. Però jo ara faré un resum d'aquestes conclusions generals.

Un primer aspecte, bé, és que en el decurs de la fiscalització hem vist que hi havien algunes diferències en les diferents fonts d'informació on trobem dades de les subvencions, no? En primer lloc, al registre d'ajuts i subvencions, el RAISC, hi havien algunes diferències no molt rellevants, però hi havien diferències i no n'hi haurien d'haver, amb la informació que ens va proporcionar el Departament de Cultura. I també, doncs, a les obligacions reconegudes en el pressupost i les facilitades pel departament també hi havien algunes diferències.

Un aspecte molt rellevant és l'elevada recurrència i dependència d'aquestes subvencions: dels 193 beneficiaris que hi havia l'any 2023, en què no participen entitats que no són participades per la Generalitat, un gairebé cinquanta-set per cent ja havia rebut una subvenció cada any durant el període 2018-2023. És a dir, hi ha una recurrència any a any de subvencions als mateixos beneficiaris. I gairebé un setanta-u per cent en tres dels cinc exercicis en el període considerat. Aquesta recurrència, clar, pot implicar una dependència elevada de les subvencions de les entitats beneficiàries que no estan participades per la Generalitat.

Si atenem la finalitat d'una subvenció, que és fomentar algun comportament o alguna actuació específica, la recurrència, doncs, posaria una mica en dubte aquesta acció puntual per fomentar un determinat comportament. I a banda, també una de les coses que surt de la fiscalització és que en molts casos no és per subvencionar una actuació o un projecte concret, sinó per contribuir al finançament general de l'entitat.

Respecte a les subvencions nominatives, el que hem trobat és una manca d'evidència documental que permeti acreditar que durant el procés d'elaboració del pressupost s'han verificat o s'han acreditat o s'han explicat les raons que impedeixen que hi hagi una convocatòria pública. O sigui, quan es tracta de subvencions excloses de concurrència, l'informe justificatiu, una de les coses que ha de justificar, és per què no és possible fer una convocatòria en concurrència competitiva, per què hi ha una situació excepcional o pel tipus d'entitat o pel tipus de projecte que impedeix fer una convocatòria. I, en canvi, en les subvencions nominatives, quan hi ha el moment de proposar-la a l'estat de despeses del pressupost, doncs, no hi ha aquesta justificació. I tampoc hi ha una valoració de si el beneficiari potencial compleix els requisits per poder ser beneficiari d'acord amb la llei.

Un altre dels temes és que les subvencions, normalment nominatives, que van a les entitats participades de forma minoritària haurien de respondre, quant a import i percentatge sobre el total d'aportacions, al percentatge de participació que té la Generalitat. Si la Generalitat participa en un vint per cent, doncs, les seves aportacions haurien de ser un vint per cent del total del finançament. I així normalment es comprova. Però hi han alguns casos en què hem vist que no, que les aportacions eren superiors al percentatge de la Generalitat.

Fitxer 3

I això, doncs, si és de forma puntual, ha d'estar justificat, ha d'estar explicat també a l'expedient per què de forma extraordinària se li fa una aportació puntual que excedeix del seu percentatge de participació. I si és de forma reiterada en el temps, com a mínim, s'hauria de revisar el percentatge de participació de la Generalitat. Si sempre estàs aportant de més, potser la teva participació a aquella entitat hauria de ser superior. Això comporta canviar els estatuts o la normativa que reguli aquesta participació.

En alguns casos, doncs, hem trobat..., o sigui, en alguns casos, però en general la justificació de la subvenció, sobretot el que deia, aquest aspecte important de per què no es pot fer un procediment de concurrència, que és el procediment ordinari,

aquest aspecte i després l'aspecte de quin és el benefici econòmic i social de donar aquesta subvenció, doncs, moltes vegades està justificat de forma genèrica i no està ben argumentat.

I finalment, i també creiem que és molt important, hem trobat, doncs, mancances en la transparència d'aquestes subvencions. Sempre és important i, a més a més, tenim una llei de transparència que ens diu que s'ha de fer, però sempre és important la transparència i el rendiment de comptes. Però encara més important, quan és una subvenció directa, sobretot subvencions sense concurrència, subvencions sense procediment de concurrència. Per què? Doncs perquè si hi ha concurrència, hi ha una convocatòria, tothom veu els requisits, tothom veu els criteris de valoració. Són públics. Mentre que en aquest cas no hi ha una convocatòria, per tant, no sabem quins són els criteris. Per tant, és encara més rellevant que hi hagi un compliment de la llei de transparència, per descomptat, però una informació que sigui entenedora, entenedora per al ciutadà, entenedora per a tots vostès, que han de fer també el rendiment de comptes, que han de valorar el rendiment de comptes que ha de fer el Govern. I veiem que no és així. A vegades no és que no hi hagi les dades, és que és tan difícil de trobar-les, o sigui, que a un ciutadà «de peu» li és impossible de localitzar-les, no?, o estan en un format que no és entenedor.

Per tant, en totes aquestes conclusions assenyalarem unes recomanacions que tenen a veure, evidentment, amb les conclusions: revisar la coherència entre la informació de diferents fonts d'informació; revisar totes les subvencions directes, perquè nosaltres, en el procés de fiscalització, hem vist que algunes d'aquestes, no totes, evidentment, però algunes d'aquestes –bastantes– podien encabir-se en una convocatòria pública de concurrència o en una que ja existia o modificant-ne una que ja existeix o crear-ne una de nova. N'hi han altres que no, que, evidentment, hi ha una singularitat: per al mil·lenari de Montserrat, doncs, només n'hi ha un de Montserrat, això està clar. Però n'hi han d'altres que sí que es poden encabir. Per tant, recomanaríem revisar totes les subvencions directes per veure si realment és possible fer una convocatòria pública.

Recomanem que, quan s'hagi d'introduir una nova subvenció nominativa en el pressupost de la Generalitat, vagi acompanyat d'un expedient que justifiqui el que

diu la llei, que són les excepcions, és a dir, la impossibilitat de la concurrència competitiva i la singularitat del projecte, etcètera.

També analitzar les subvencions nominatives a entitats participades per veure això, si de forma recurrent s'està aportant més que la teva participació, doncs, revisa la participació o revisa el finançament.

Caldria motivar millor a les subvencions excloses de concurrència, en general, els expedients no haurien de ser un pur tràmit, no haurien de ser una frase de dir: «És impossible fer un procediment de concurrència.» No. A veure per què no, quines són les raons per les que és impossible i, a més a més, aquest projecte és, doncs, un benefici per a tota la societat més que un altre projecte.

Després, caldria també avançar en l'exigència d'un mínim de complementarietat o cofinançament. També hem vist que, en molts casos, les aportacions, sobretot les que es donen per al finançament general de l'entitat, però fins i tot també les que es donen per projecte, és que el percentatge que representa la subvenció sobre el cost del projecte és molt elevat; per tant, s'hauria d'exigir un cofinançament. Una cosa és fomentar un comportament, ajudar en un projecte que creus que és beneficiós per al conjunt de la societat i l'altra és que l'acabi finançant la Generalitat al cent per cent.

I finalment, doncs, per nosaltres també molt rellevant, doncs, és millorar la transparència en general de les subvencions directes, de manera que l'absència de publicitat en la fase prèvia s'ha de contrarestar amb la possibilitat de tenir informació per poder fer un control social.

I això seria tot. Estic a la seva disposició.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, síndica. A continuació, seria el torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, tindria la paraula el Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula el diputat Jordi Munell i Garcia. Quan vulgui.

Jordi Munell i Garcia

Hola. Gràcies, vicepresidenta de la comissió. Bé; gràcies també a la síndica per aquest informe i a la sindicatura en el seu conjunt. Aprofitem per felicitar la nova

síndica major, que s'estrena a la comissió en aquesta ocasió; per tant, bona feina i molts encerts en la seva tasca.

I bé, en aquest cas, nosaltres hem repassat l'informe, hem vist també les respostes que feien des del Departament de Cultura i els diferents ens que en depenen i que, en aquest cas, s'han analitzat les subvencions.

També veiem oportú, doncs, tota aquesta insistència en el tema de les subvencions nominatives, subvencions fora de concurrència pública o competitiva i, per tant, avançar en això, que el conjunt de l'Administració pública sigui el màxim de transparent possible i, per tant, que no puguin haver-hi llocs on es pugui dubtar de l'objectivitat o de la finalitat per la qual s'atorguen les subvencions.

En aquest sentit, agraïm la tasca de la sindicatura, que de ben segur, com hem vist també en les respostes del departament, servirà per millorar procediments o per millorar fins i tot fins i tot reglaments o fins i tot legislació. En aquests moments al Parlament s'està treballant amb la llei de mecenatge i, per tant, pot ser un bon moment també per incloure algunes d'aquestes aportacions que fa la sindicatura o fins i tot també s'ha recentment aprovat, i s'està a punt d'iniciar el tràmit, la llei de patrimoni cultural immaterial. Moltes d'aquestes subvencions van destinades a fets immaterials: certàmens, festivals, exposicions... Per tant, en aquest sentit, també algunes d'aquestes recomanacions poden formar part d'aquesta nova legislació, que el Parlament podrà tramitar en ponència i després, per tant, arribar a aprovar i que puguin solucionar si hi ha alguna cosa que des d'un punt de vista de reglamentació o discrepància. Moltes vegades, per exemple, hem vist alguna resposta del departament entre el que creu el Departament d'Economia i Finances que ha d'anar d'una forma i el que creia el Departament de Cultura que havia d'anar d'una altra i, per tant, en aquest sentit, crec que poder-ho tenir clar des d'un punt de vista legislatiu ha de ser clau, no?

Fem referència també o fem esment, per exemple, d'algun cas que parla de subrogació o subcontractació. I, per tant, aquí en aquest cas, doncs, també entenem que en algun cas alguna entitat cultural o algun ens cultural, quan ha de fer un projecte específic, museístic, arxivístic o d'una edificació, hagi de subcontractar un tècnic especialista i, per tant, diu: «Escolta, la subvenció ha anat a parar tota a un

subcontractat i no estava previst.» En tot cas, vostès ja fan una recomanació concreta també en un dels seus apartats, concretament –aviam si el trobo–, que diu que s'hauria d'incloure en el pressupost a més del beneficiari, l'objecte concret de cada subvenció nominativa, amb la qual cosa si hi ha algun cas com aquest, que forma part d'un projecte arquitectònic o un projecte constructiu, projecte museològic, museístic, doncs, si l'objecte queda clar, també després hi ha menys dubtes del procediment que hagi fet servir el beneficiari, que pot ser l'entitat intermèdia, no? En aquest sentit, també posem en valor en aquest sentit tant la proposta que fa la sindicatura com també la resposta del departament.

També compartim, en aquest cas, una de les respostes que fa el departament en què diu que la realitat del món cultural és estructuralment, econòmicament dèbil, no?, i, per tant, això ens torna a portar a una reivindicació que fem sovint i recurrentment també des de Junts per Catalunya, que és intentar arribar al dos per cent del pressupost de la Generalitat de Catalunya cap a la cultura, en aquest sentit, doncs, un fons estructural de base per a la cultura i, per tant, tots els milers d'entitats que formen part de la cultura a Catalunya. Doncs segurament un fons de base més dotat també permetria tenir menys segurament aquesta dependència anual de les subvencions, no?

També constatem, segons l'informe de la sindicatura, que cada vegada es va avançant més a eliminar subvencions excloses de concurrència i, per tant, anar avançant cap als que ja són nominatives i, per tant, ja formen part del pressupost del Departament de Cultura que aprova, en aquest cas, el Parlament, pel Govern, no? Per tant, en aquest sentit, això també és avançar més cap a una menys discrecionalitat o preindiscrecionalitat que pugui haver-hi en aquest sentit, eh?

Per tant, com dèiem, nosaltres agraïm l'informe, constatem aquestes recomanacions. I, en aquest cas, també, des de Junts ens emplacem nosaltres mateixos i el conjunt de grups parlamentaris, una, a treballar per avançar cap al dos per cent del pressupost de la Generalitat en cultura i treballar des de la llei de mecenatge i des de la llei de patrimoni cultural immaterial per incorporar mesures que puguin ajudar precisament en aquests defectes que la sindicatura ens posa sobre la taula i per millorar, doncs, la gestió de la cultura a casa nostra i sobretot,

per a la ciutadania, una millor transparència i una millor justificació del que s'està fent.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Albert Salvadó Fernández. Quan vulgui.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, vicepresidenta. Síndica major, en primer lloc, felicitats per la nova responsabilitat i molts encerts al capdavant de la Sindicatura de Comptes.

Agraïm també a la síndica Tarrach i al seu equip la presentació d'este informe de fiscalització de l'any 2023, el qual indica clarament per on ha d'anar el recorregut de millora de les subvencions directes que s'atorguen des del Departament de Cultura.

Sí que abans d'entrar l'informe, m'agradaria, en primer terme, posar en valor la política cultural com a element vertebrador del país. A Catalunya gaudim, i volem seguir fent-ho, d'una intensa activitat cultural arreu, amb preus accessibles i on, tal com esperem que es contemple en la futura llei de drets culturals, aspirem també a consolidar una xarxa d'equipaments nacionals en l'àmbit cultural.

En segon terme, davant la foto de l'exercici 2023, objecte d'este informe, és rellevant aportar informació i context de cap a on treballava el departament en referència a la utilització de subvencions directes, perquè el Departament de Cultura va incrementar de l'any 21 a l'any 23 el seu pressupost total pràcticament un cinquanta per cent i, en canvi, quant a subvencions estava en una tendència d'incrementar la concurrència i reduir les subvencions directes en línia amb el que marca la sindicatura: percentualment, si l'any 2021 les subvencions de concurrència competitiva representaven el setanta per cent i les directes el trenta per cent del total, l'any 2023 esta proporció s'havia modificat incrementant fins a gairebé el setanta-cinc per cent les subvencions via convocatòria i reduint al vint-i-tres per cent les nominatives i directes.

Quan entrem a les subvencions directes –s'ha comentat també abans per part de la síndica–, una part molt majoritària de la seua despesa és atribuïble principalment a

les atorgades al Departament de Cultura per al finançament d'entitats amb participació minoritària de la Generalitat, com ara el Macba, l'auditori, el Liceu o el Teatre Lliure, la majoria de les quals són equipaments nacionals i de referència a la xarxa territorial.

De fet, en les subvencions excloses de concurrència s'observa un esforç en la seua reducció, tant en volum d'expedients com en import atorgat. Hi ha una ampliació de les convocatòries de l'OSIC i de l'ICEC i, per tant, en conseqüència, se reduïxen les subvencions nominatives. Les subvencions nominatives, que remarco, i s'ha fet també abans, són sempre aprovades pel Parlament; per tant, amb garanties de transparència i d'interès general.

Tornant al finançament d'entitats participades minoritàriament, és un finançament que segueix el model utilitzat per pràcticament totes les administracions públiques. Per exemple, l'Estat també finança directament el Liceu o el Macba. I, de fet, els ajuntaments poden fer-ho fins i tot mitjançant transferències. A més, les instruccions internes de la Intervenció de la Generalitat preveuen els mecanismes específics per atorgar i justificar aquestes subvencions. En estos casos, així com en les subvencions a projectes privats d'interès general i excepcional que requereixen finançament públic i que no encaixen en una convocatòria pública, s'explica que les subvencions excloses de concurrència puguin tindre un caràcter recurrent.

En altres casos, l'excepcionalitat es justifica perquè es tracta d'actuacions puntuals d'interès general que només es duen a terme un any determinat.

També és necessari remarcar que en tots els expedients els projectes s'han executat

Fitxer 4

d'acord amb els objectius previstos de la subvenció, amb un impacte ciutadà positiu acreditat, i s'ha justificat que les aportacions rebudes s'han destinat íntegrament al projecte subvencionat.

Una qüestió diferent que s'indica a l'informe i que s'ha de millorar és que en alguns expedients s'hagi constatat que el mecanisme justificació aplicat no coincidia

exactament amb el previst a la resolució de la concessió. Esta disfunció no es pot menystenir i s'han d'implementar mecanismes per resoldre-ho, certament.

Acabo amb alguns exemples per il·lustrar de què estem parlant quan parlem de subvencions directes. Subvenció exclosa de concurrència a la Fundació Miró amb motiu de l'Any Picasso. Va ser una de les exposicions més rellevants celebrades a Barcelona en els darrers anys a escala mundial. L'interès general i excepcional és indiscutible i és evident que és un fet puntual derivat de l'Any Picasso. Subvenció nominativa a la Fundació CIMA, que impulsa els grups musicals, liderada pel mestre Savall, que fa una contribució indiscutible a la recuperació i difusió del patrimoni de la música antiga. Per les seves característiques, el projecte no encaixa en cap convocatòria ordinària. De fet, tant l'Estat francès com l'espanyol hi contribueixen també i ho fan mitjançant aportacions directes. Subvenció nominativa a la Fira del teatre al carrer de Tàrraga o del Mercat de Música Viva de Vic o l'Institut Ramon Llull, que per disposar de lectorats... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –acabo, vicepresidenta–, per disposar de lectorats de català arreu del món, ha d'establir acords universitaris amb múltiples països, cadascuna..., amb universitats –perdó– de múltiples països, cadascuna amb un règim jurídic, una normativa aplicable i unes condicions laborals i unes retribucions diferents. Esta diversitat obliga a formalitzar acords específics amb cada universitat, fet que impossibilita articular un projecte mitjançant una convocatòria pública.

En conclusió, hi ha casuístiques molt diverses que necessiten el suport amb recursos públics i hem de seguir millorant els mecanismes per fer-ho. Les onze recomanacions que ens indica l'informe de la sindicatura són una ajuda inestimable per assolir-ho.

Gràcies, presidenta

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, també voldria agrair l'elaboració a la sindicatura, com també la presentació a la síndica Anna Tarrach, d'aquest informe de fiscalització sobre les subvencions directes, tant les nominatives com les excloses de concurrència del Departament de Cultura i de les entitats adscrites durant l'any 2023.

Des del Partit Popular creiem que hi ha un alt grau de discrecionalitat per part del Govern a l'hora de fer ús de la concessió directa de les subvencions, i en l'àmbit de cultura, tot i que hauria de ser un instrument excepcional i aplicar-se només quan hi ha raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari que dificultin la concurrència o la convocatòria. En aquest sentit, en aquest informe 21/2025, com en els anteriors informes de fiscalització que es van realitzar entre el 2007 i el 2022, realment es desprenen diverses consideracions rellevants. I és que, per una banda, justifica la impossibilitat de promoure la concurrència pública amb criteris que són subjectius o d'oportunitat i no en la veritable impossibilitat del procediment de concurrència. És a dir, que la justificació de les raons d'interès general és insuficient, poc objectiva i concreta. Per tant, es detecten subvencions directes que, per la seva naturalesa i objecte, es podrien haver inclòs en convocatòries públiques de concurrència ja existents o, com també es diu en els informes, es podria haver creat una línia de subvencions específica de concurrència.

A més, les subvencions directes que s'haurien d'haver inclòs com a nominatives en els pressupostos de la Generalitat en alguns casos no es va fer, tot i que estaven planificades en el pla estratègic com a subvencions directes i si es van incloure – com molt bé ens ha explicat també la síndica – per primera vegada com a nominatives en els pressupostos no es va acreditar la verificació de les raons d'interès general que justifiquen, doncs, l'elecció d'aquest procediment de concessió directa en lloc de la concurrència. Tampoc es va justificar els requisits per obtenir la condició de beneficiari ni tampoc de l'import atorgat. I, a més, en les subvencions nominatives que ja figuren any rere any en els pressupostos, també s'hauria d'haver revisat cada any i justificar la continuïtat per tornar a ser incloses com a nominatives.

També ens sembla, a banda de la discrecionalitat o arbitrarietat, també considerem que és rellevant en aquest informe que es destaquï que hi ha nou expedients de

subvenció directa en els que manca alguna documentació justificativa i que per normativa hauria de ser causa de revocació i reintegrament. Per molt que hi hagin les al·legacions que ha fet el Departament de Cultura, doncs, considera que aquesta causa de revocació no pot ser automàtica i que requeriria un termini específic per esmenar, tenint en compte que l'activitat subvencionada s'ha realitzat.

Així mateix, compartim també, doncs, que la recurrència de subvencions directes pot implicar un alt nivell de dependència per part dels beneficiaris de les subvencions. I prova d'això és que l'informe conclou –com molt bé ha dit la síndica– que dels 193 beneficiaris en què la Generalitat no participa el cinquanta-set per cent havia rebut una subvenció cada any des del 2018 fins al 23, i aquest percentatge puja al setanta-u per cent quan ens centrem en tres dels cinc anys considerats.

A més de l'alt grau d'arbitrarietat, de la manca de documentació justificativa i l'elevada dependència en les subvencions directes, hi ha una manca de transparència, tal com s'ha explicat, tant per part de les entitats concedents com també de les beneficiàries, ja que la informació sobre les subvencions directes és poc clara i incompleta i no té un format reutilitzable.

Per tots aquests fets, compartim totes les recomanacions per millorar la concessió, la justificació, el control i la transparència de les subvencions directes. I esperem, doncs, que el Govern ja les estigui aplicant en el marc dels pressupostos de l'any 2026 recentment aprovats, tenint en compte, a més, aquesta tendència a l'alça en l'import atorgat en concepte de subvencions directes, no?, que ha crescut un cinquanta-sis per cent entre l'any 2018 i el 2023.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora vicepresidenta. Ochenta y ocho expedientes, más de 270 millones de euros, pero yo haré una reflexión referente a eso. Aquí puede ser un debate que se podría someter incluso a votación, que es el hecho de si estamos de acuerdo o

no con la política cultural de la Generalitat de Catalunya. Y ya les avanzo que yo no estoy de acuerdo. Y la otra muy bien es cómo se ejecuta el dinero público.

Aquí lo que estamos hablando y lo que se está debatiendo precisamente es la segunda cuestión. Y, claro, cuando lo que vemos es que hay que ser muy prudente con el dinero de todos, porque las subvenciones públicas significa coger el dinero de los impuestos de todos y repartirlos a unos pocos, luego eso no es justicia social; eso es atraco social. Porque cuando ese regalo de dinero público tiene un objeto que es el bien común, el interés general, como lo llaman ustedes, o la mejora de nuestra sociedad, de nuestra cultura o de nuestra economía, revierte en la sociedad. Pero, miren, el señor Salvadó decía ejemplos y de verdad es que no me puedo estar, porque precisamente me acaba de venir un ejemplo a la cabeza. El primero es el hecho de que es cierto y a lo mejor le doy algún titular y a alguna diputada también querrá hacer otro video, y es que, efectivamente, en la Generalitat de Catalunya no es que solo necesitemos la motosierra, sino que necesitamos el bulldozer, porque hay que recortar miles y miles de dinero público, miles y miles de millones de euros públicos, porque ustedes lo ejecutan, ¿para qué? Para ustedes mismos.

Y con eso enlazaré con el ejemplo que le voy a poner. Mire, ayer precisamente –ayer, justo ayer, ¿eh?–, 15 de julio, *fiesta major* de Torredembarra, y me vino y me hizo una pregunta –antes de que a lo mejor me quieran enviar a la Comisión del Estatuto de los Diputados, para que esté el letrado atento–, exactamente me dijo eso, no lo atribuyo a yo, lo atribuyo a lo que me dio ese señor. Me pregunto: «Oye, Javier, una pregunta: ¿Cómo puede ser que estos socialistas con lo que están robando» –que estamos viendo todos los días en los medios de comunicación– «sigan teniendo los resultados que tienen?» Y yo le respondí: «Fíjate, mira la plaza, mira cuántas entidades viven cien por cien del erario público. Mira cuántos concejales que están en el Gobierno también están en esas entidades y mira cómo esas entidades cobran de los ayuntamientos, de las diputaciones, de los consejos comarcales, de la Generalitat y del Estado, y entenderás que muchísimo eje cultural, que llaman ellos, se nutre del erario público.» Es decir, que con el dinero de todos se benefician, como decía antes, unos pocos y son muy pocos.

Cada vez están siempre las mismas entidades. Y aquí se suma, evidentemente, el separatismo que ha aguantado su base social a base de dinero público y a base de mantener esas entidades y esas fiestas patronales, que deberían ser para todos, pero no, son para muy pocos.

Luego alguna diputada también sale diciendo que la «Patum és antifeixista». Bueno, pues yo tenía gente de todo tipo allí y gente incluso de VOX que no se considera antifascista, que estaba allí. Y qué, ¿esta gente no puede ir, no? Es decir, es revolverlo absolutamente todo y darle la vuelta absolutamente a todo, porque ustedes entienden que la cultura no une; separa. Ustedes entienden que la cultura no es el medio para vertebrar la sociedad, sino el medio para separarla.

Y, claro, cuando vemos que entre el 2018 y el 2023 aumentan un cincuenta y seis por ciento las subvenciones directas, esto es muy duro, porque habría que explicar qué es una subvención directa: es coger el dinero de la Generalitat y dárselo a una entidad de manera directa, sin concurrencia competitiva, sin ningún tipo de proceso de licitación, por supuesto. ¿Enfrente, a qué? Pero, bueno, ¿cómo va a haber un proceso de licitación, si esto no es un contrato de servicio? Ya, bueno, pero para eso hay la concurrencia competitiva: uno se presenta, unas bases e intenta y se presenta y dice: «Bueno, a lo mejor tal, patatín patatán.» Y resulta que no.

Luego, hay una cosa que es más demoledora, y es que se reduce un treinta y seis por ciento los beneficiarios. Es decir, que aumentan cada vez las subvenciones, pero cada vez son menos las entidades que las reciben. Y aquí se ha puesto un ejemplo del *mil·lenari* de Montserrat, que yo celebro, pero no es la inmensa mayoría de estas subvenciones.

Y, por tanto, ustedes ante eso, ¿qué van a hacer? Por eso, yo acabaré simplemente con un comentario. Y es que me recuerdan ustedes, los síndicos, síndicas de la Sindicatura Cuentas, grandes profesionales, hacen ustedes un trabajo brillante, lo debo reconocer, pero es como cuando yo de pequeño hacía la carta a los Reyes Magos, que yo hacía la carta, la enviaba y los Reyes Magos me traían lo que querían, ¿no? Pues al fin y al cabo es lo mismo, ustedes hacen la carta, piden muchas recomendaciones, pero los que tienen que ejecutar realmente, que son Junts,

Esquerra y el PSC, que son los que gobiernan esas entidades, pues no hacen absolutamente nada.

Y prueba de ello es que estamos de manera reiterada y lo veremos en los siguientes dos informes en que siempre pasa lo mismo: falta de concurrencia, falta transparencia, falta de ley de contratos, etcétera, etcétera, etcétera. ¿Por qué? Porque ellos entienden que la Administración está al uso del partido, no de la sociedad y no del pueblo de Cataluña. Por tanto, seguiremos igual.

Yo le diré muy claramente, señor Albert, si hay proyectos que únicamente, exclusivamente se tienen que financiar con cien por cien del año público, entonces es que esos proyectos no son viables, y ahí habría que entrar Administración si lo que quiere es ayudar o financiar, que son cosas distintas.

La vicepresidenta

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia i des de Comuns ens sumem a les felicitacions a la síndica Rodríguez per les seves noves responsabilitats i els desitgem molta sort, encerts i bon treball.

Des de Comuns estem convençudes de la importància del finançament de la cultura i qüestió diferent és que aquest hagi de ser objecte de millora, i d'aquí la importància del contingut de les conclusions d'aquest informe, que ens porta a preguntar-nos que si l'excepció o el que hauria de ser l'excepció, que és la subvenció directa, representa els percentatges que s'han situat, doncs, aleshores, algunes qüestions haurien de ser objecte de revisió.

Sí que voldríem plantejar algunes qüestions molt concretes. Perquè el pla estratègic de subvencions ja preveia subvencions excloses de concurrència, clar, si una ajuda està planificada, es pot considerar excepcional o això evidencia, en canvi, una utilització inadequada de les categories de subvenció nominativa i d'exclusió de concurrència?

Pel que fa a les noves subvencions nominatives, es fa referència a que no consten acreditades ni necessitat d'evitar la concurrència ni la verificació dels requisits del beneficiari i tampoc la justificació de l'import. En les al·legacions, el departament invoca que aquestes partides van ser aprovades pel Parlament. Ens pot confirmar que l'aprovació pressupostària no substitueix l'expedient administratiu ni exonera l'Administració? Perquè, clar, de les al·legacions sembla desprendre's que el fet de que el Ple ho aprovi, resol possibles deficiències que hi pogués haver, tant respecte al beneficiari com a la resta de qüestions com l'objecte o la quantia, etcètera.

I en canvi, el que no queda acreditat és que durant el procediment d'elaboració del pressupost es verifiquessin aquestes raons, doncs, de justificació de l'elecció d'aquest procediment de concessió directa, ni els requisits o la justificació de l'import concret que s'atorga. En el procés d'elaboració de pressupostos, tots sabem que el debat parlamentari no se centra precisament en aquestes qüestions.

Les conclusions identifiquen també alguns expedients, concretament nou, on la falta de documentació podria ser causa de revocació i reintegrament, però el detall de la fiscalització recull altres possibles causes també del reintegrament. Quin és el nombre final d'expedients

Fitxer 5

i l'import total potencialment afectat? I si els òrgans concedents estan obligats a iniciar d'ofici els procediments de revocació i quina conseqüència podria tenir aquesta revocació.

En dos increments de subvencions nominatives i en una subvenció exclosa, també no constava l'autorització preceptiva del Govern. Quina incidència té aquesta omissió sobre la validesa de les concessions? I si és una irregularitat esmenable *a posteriori* o, en canvi, vicia d'arrel el propi acte d'atorgament.

S'ha fet referència també per part d'algun altre grup al fet de que es detecta a l'informe que nou entitats participades minoritàriament, vuit subvencionades pel departament i una d'elles per l'ICEC, l'aportació nominativa va superar –en alguns casos de bastant– el percentatge de participació de la Generalitat als òrgans de

govern. Són entitats, a més a més, molt significatives. I, a més a més, a les subvencions nominatives del departament destinades a despesa corrent l'aportació va arribar en algun cas fins i tot al 95,33 per cent, mentre que les subvencions de l'ICEC per a actuacions concretes va ser de l'ordre del 57,81 per cent, amb casos de fins i tot el cent per cent.

Davant d'aquest conjunt de dades, consideren que parlem d'excepcions singulars degudament justificables en tots els casos o, en canvi, d'una manca de criteris previs sobre proporcionalitat, cofinançament i distribució del risc?

Feia referència també vostè, precisament, a la qüestió del cofinançament. Quin nivell mínim de cofinançament considerarien raonable exigir atenent al tipus de subvencions de què estem parlant? I quan l'aportació supera àmpliament aquesta participació institucional, quina motivació i quins controls haurien de constar obligatòriament a l'expedient?

I ja per acabar, vicepresidenta, dels trenta-cinc beneficiaris privats obligats a tenir portal de transparència, vint-i-dos no en tenien. Consideren que hauria de condicionar-se el pagament o la renovació de noves subvencions a futur al compliment previ d'aquesta obligació? I si consideren que un incompliment reiterat pot arribar a justificar la revocació d'aquestes.

I seguint amb transparència, hi ha força mancances en la informació presentada pel que fa a la publicitat activa de les subvencions, informació sobre previsions de convocatòries, claredat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i finalitzo– en la publicitat de les atorgades. Falta publicitat sobre el control financer o no hi ha informació sobre les justificacions dels beneficiaris? A què l'atribueixen a vostès.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. No havent-hi cap representant del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, vicepresidenta. Enhorabona, sort i encerts a la síndica major i sobretot transparència. L'Informe 21/2025 posa de manifest el sistema creat en la política de subvencions de cultura durant l'exercici del 2023. La concessió directa, que legalment hauria de ser una excepció, s'ha convertit en una pràctica freqüent. Tot i que la sindicatura no conclou que hi hagi frau ni il·legalitats, sí que considera que aquest model fa sospitosa la transparència, la igualtat d'oportunitats i la concurrència.

Una de les crítiques principals és la insuficient motivació. La justificació de l'interès públic o la de la necessitat de fer ús de la concessió directa es generalitza i no s'acredita el perquè no es fa una convocatòria en molts dels casos.

L'informe evidencia debilitat en els mecanismes de control administratiu i, tot i que els expedients puguin contenir la documentació corresponent, si la sindicatura detecta mancances en les verificacions, els controls i la uniformitat de diferents procediments, incrementa el risc d'arbitrarietat i dificulta la rendició de comptes.

L'informe suggereix també que el sistema de subvencions directes ha crescut per damunt del que preveu la normativa, pot ser que hi hagi actuacions culturals que requereixin una resposta ràpida o per tenir característiques singulars. L'informe també considera que part important d'aquests ajuts haurien d'haver-se fet mitjançant convocatòries obertes, transparents i competitives.

Una altra observació és la manca d'homogeneïtat entre el Departament de Cultura i els seus organismes dependents, l'OSIC, l'ICEC i l'Institut Ramon Llull. L'existència de criteris i procediments diferents genera desigualtats en la tramitació i dificulta establir un model de control. L'informe no descriu un problema de corrupció, sinó un problema de qualitat institucional. No és si els diners han estat destinats a finalitats inadequades, sinó si els procediments emprats no garanteixen els nivells de transparència, objectivitat i control exigibles en la gestió de recursos públics. D'una banda, s'augmenta el risc que les subvencions siguin percebudes com discrecionals, tot i que jurídicament siguin considerables com a vàlides. I d'altra, es dificulta que la ciutadania i el Parlament puguin verificar que la selecció dels beneficiats respon als principis d'igualtat i eficiència.

Aliança Catalana els demanem i diem que cal ser rigorosos amb la política de subvencions culturals, en la seva planificació i en no abusar de la contractació directa i millorar-ne el control d'avaluació. L'Administració pública ha de ser transparent.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el diputat senyor Jordi Riba Colom.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, vicepresidenta. Gràcies, síndica Tarrach, per la presentació de l'informe i per la tasca realitzada sobre les subvencions de l'exercici 2023.

Algunes dades per emmarcar el sentit de la meua intervenció, i no reiteraré la descripció de l'informe que vostè ha fet, i no ho faria pas jo millor del que ha fet vostè. Estem parlant de 269,57 milions d'euros el total de les subvencions de la Generalitat, 62,08 són l'objecte de l'estudi de l'informe, en tant que són les directes o nominatives. I aquí és on vull anar, uns 40,39 milions, és a dir, un 65,06 per cent d'aquests 62 milions són subvencions atorgades a entitats participades minoritàriament per la Generalitat de Catalunya. I aquí és on vull situar una part molt rellevant del nucli de la qüestió que vull plantejar i que és el que m'ha suscitat l'anàlisi de l'informe.

La sindicatura indica, doncs, problemes referents a la recurrència, justificació diferències amb el registre, també casos en els que, diguem-ne, se subvenciona activitat ordinària. I el que em planteja és la reflexió següent: estem, i és el que correspon a la sindicatura i en aquesta comissió, observant quina és l'adequació del mètode, és a dir, el com es realitza la tramitació i la concessió de les subvencions. En aquest cas, al meu entendre, al nostre entendre, del nostre grup, estem parlant d'institucions d'àmbits, com aquests 40 milions, que formen part de l'estructura bàsica de la cultura nacional del país. Estem parlant, per exemple, d'àmbits d'institucions com el Gran Teatre del Liceu, el Palau de la Música Catalana, el Macba, el Teatre Lliure, l'auditori o el Mercat de les Flors. Per tant, estructures i institucions estructurals de la cultura nacional o de la cultura del país, en les quals,

com a conseqüència d'això, participa la Generalitat en els òrgans, diguem-ne, fundacionals o en els òrgans de direcció d'aquestes institucions.

En aquest sentit, per tant, estem parlant de com s'articula i es vehicula una part important de la política cultural de la Generalitat de Catalunya al país a través d'aquestes institucions, amb unes característiques del nostre país que el teixit cultural, la societat civil, les entitats són a través de les quals, en molt bona mesura, com s'articula, com es vehicula –no avui, sinó des de fa molts anys– la política cultural al nostre país. I en aquest sentit, em surgeix, ens surgeix la qüestió: la política de les subvencions és l'adequada? El què no el qüestionem, al contrari, nosaltres creiem fermament en la política cultural, en el seu manteniment i en el seu increment.

Per tant, no qüestionem en absolut el què, atès que el com ens planteja problemes, com es gestiona, aquí és on ens surgeixen els dubtes. I, per tant, voldríem formular algunes consideracions des del punt de vista de si aquesta metodologia o l'articulació d'aquestes polítiques a través de les subvencions, com s'està fent, és la més adient o l'única possible. I en aquest sentit, s'assenyala els límits del perímetre que haurien de tenir les subvencions nominatives i adverteix que s'utilitza per finançar de manera recurrent l'activitat ordinària. Seria plantejable avançar cap a un model d'aportacions institucionals ordinàries derivades dels estatuts, dels compromisos dels membres i dels pressupostos anuals de les entitats, com es fa –i abans ho deia el diputat Salvadó– a les administracions locals?

Moltes d'aquestes institucions, com he dit, desenvolupen funcions estructurals i necessiten estabilitat financera. Es podrien fixar aportacions pluriennals en les que es definissin els objectius culturals i socials, amb indicadors, etcètera?

Així mateix, la necessitat de diferenciar entre el funcionament ordinari i de les actuacions singulars, seria convenient establir vies diferents i separades, una aportació basal, un tram variable vinculat al compliment d'objectius i unes aportacions per a activitats extraordinàries o inversions?

En alguns casos també es detecten –i vostè hi ha fet referència– aportacions superiors al percentatge de la participació. Seria aquest cas un àmbit en el que es

podria aplicar aquesta consideració d'una aportació al funcionament, en tant que la institució forma part de l'òrgan, i una part a activitat diferenciada?

Per tant, diguem-ne, ens sorgeixen aquestes qüestions amb l'ànim d'utilitzar i de fer servir els informes de la sindicatura també per veure si els mètodes que estem utilitzant són els més adequats, els més adients, hi insisteixo, a favor i en positiu del manteniment, l'increment i la potenciació de la cultura i de les polítiques culturals al país.

Permetin-me per acabar uns pocs segons. Nosaltres, com he dit, estem a favor de les polítiques culturals. Estem absolutament en contra de les afirmacions en les que es planteja estar en contra de les polítiques culturals de la Generalitat de Catalunya. M'ha recordat una discussió de principis de 1936 en la qual un general va dir allò de «muera la inteligencia». En aquest cas, en alguna intervenció m'ha semblat veure allò de *muera la cultura*. Nosaltres..., li ofereixo com a solució, com a explicació alternativa, perquè els socialistes seguim mantenint un alt nivell d'expectatives de recolzament social, el que li va contestar Miguel de Unamuno: «No convenceréis.»

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara, novament, és el torn de la síndica Anna Tarrach.

La síndica Anna Tarrach Colls

Moltes gràcies per les diferents aportacions. Miro de contestar-ne alguna de més concreta o que m'ha fet alguna pregunta. Bé, respecte a les causes de revocació, de reintegrament si estan en el període en què poden aportar la documentació, doncs, de moment, el que estan fent, segons diuen també en les al·legacions, és demanar la informació corresponent perquè estan dintre del període. Si ha passat aquest període, no tenen la documentació que pertoca, doncs, llavors ja s'ha d'iniciar el procediment que correspongui.

Pel que fa a les nominatives –també ho ha assenyalat la diputada Núria Lozano–, una de les coses que també recomanem és que en el text de la partida, a part de que s'informi del nom del beneficiari, que òbviament és obligatori perquè ho diu la llei, i l'import, també s'informi de manera succinta del motiu, no?: «Subvenció a la

Fundació Miró per al centenari del no sé què...» És igual, per a l'exposició que toqui. Doncs això també seria molt més informatiu per al ha de valorar, tant per al Parlament a l'hora de valorar si està d'acord o no està d'acord a l'hora d'aprovar el pressupost, com per al ciutadà. I és una de les coses que proposem.

Respecte al tema de si necessitaven l'autorització preceptiva del Govern, en aquest cas, per a la modificació de l'aportació nominativa, doncs, com assenyalen..., sí que s'hauria d'haver tramitat així, però el que assenyalen és dir: «Bé, no ho va aprovar el Govern, ho va aprovar el conseller d'Economia.» Realment li pertocava al Govern, eh? Això no ho invalida, però és així. També s'ha de dir que hi ha hagut una modificació en la llei de pressupostos, doncs, que ara diu que els canvis en les nominatives que siguin menors d'1 milió d'euros les pot autoritzar el Consell d'Economia. Bé, en aquest cas això vol dir que en propers casos ja estaria ben fet, no?

Respecte a la transparència que han de tenir les entitats beneficiàries que reben una subvenció superior a l'import que indica la llei, és a dir, que han de tenir un portal de transparència i els hi és d'aplicació el títol II de la llei de transparència, per tant, a la publicitat activa han de tenir informació, doncs, sobretot el que han de tenir, contractes, convenis, retribucions, plantilla, etcètera, etcètera, també recomanem que es vetlli pel compliment d'això i que es faci el que s'hagi de fer. Si a la resolució es pot condicionar, doncs, la percepció de la subvenció a que tinguin això. Això és cosa del departament, però que seria una bona cosa, que no només es vetlli perquè es compleixi o no, sinó que hi hagi alguna mena de condicionalitat.

Respecte a les subvencions a les entitats participades de forma minoritària, és cert

Fitxer 6

que és una qüestió diferent, no?, diferent, per descomptat. Tu tens uns compromisos per la teva participació i així ho hem tractat en l'informe, sempre diferenciant les unes de les altres.

Com s'hauria de vehicular? A veure, la llei general de subvencions diu que no estan compreses en l'àmbit d'aplicació de la llei les aportacions que es fan entre

administracions, les aportacions de la Generalitat a les administracions locals o a les universitats o a les seves..., o a les universitats o als ens locals, sempre que sigui per al finançament general. Doncs, per exemple, el Fons de Cooperació Local no es tracta com una subvenció, sinó com una transferència. I en el cas de les universitats, també, les que són per al funcionament ordinari de la universitat. I en el cas de les entitats participades per la Generalitat, tampoc està compresa dins l'àmbit de les subvencions si la participació és majoritària i estan en l'àmbit dels pressupostos. Si la participació és minoritària i no està, per tant, en l'àmbit dels pressupostos, s'ha de tramitar com una subvenció. D'acord? És així, s'ha de fer així.

Que pugui ser pluriennal? Clar, i tant que pot ser pluriennal. Sempre que respongui al que diu la llei de finances, que té les característiques per poder ser una despesa pluriennal, doncs, es pot fer i es pot vehicular a través d'un conveni programa. No és un contracte programa, perquè no és majoritària, però una mena de conveni programa on es pot estructurar. Això és una qüestió del departament també d'analitzar com és la seva estratègia de participació.

I una altra cosa és que quan les aportacions superen el seu percentatge de participació de forma sistemàtica, arribarà un punt que s'ha de qüestionar. A veure, potser ja és majoritària aquesta, no?, si tu fas aportacions que al final arriben a més del cinquanta per cent, doncs, potser ja és majoritària. Llavors, s'haurien de canviar els estatuts i que la Generalitat passés a ser majoritària. Que en algun cas potser ja és el que es busca, no ho sé, no em pertoca analitzar-ho. Però tot això, jo crec que d'una manera o una altra és el que recomanem al departament, que analitzi que..., bé, que en algunes coses depenen d'ell, algunes altres coses depenen del Departament d'Economia, el tema de les partides pressupostàries, com s'han de posar i tal, que així ho indiquem.

Després, clar, nosaltres no valorem l'oportunitat política de donar-les o no; no ens pertoca tampoc.

I respecte a si és molt o és poc el vuit per cent sobre el total, perquè, hi insisteixo, la participació minoritària és una altra..., té diguéssim, una altra concepció, bé, sí que observem que és un percentatge inferior al que tenen altres administracions d'altres

comunitats autònomes. Que és molt o és poc? Tampoc no ens pertoca a nosaltres aquesta valoració. Però bé, aquí ho posem en el nostre informe per context.

I em sembla que he procurat comentar les diferents qüestions.

Moltes gràcies.

El president

Passem al segon punt de l'ordre del dia, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2026, sobre el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, corresponent a l'exercici de 2022.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2026, sobre el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2022

256-00030/15

El debat comença amb la presentació per part del síndic Josep Viñas, que ha estat el síndic designat pel Ple de la Sindicatura de Comptes per presentar l'informe. Té la paraula, quan s'hagi pogut instal·lar, el síndic Josep Viñas.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

El síndic Josep Viñas i Xifra

Bé; bon dia a tothom. Vinc a presentar-vos aquest informe, que és l'informe 3/2026, del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, subvencions de l'exercici 2022. Aquesta ha estat una fiscalització de compliment amb seguretat limitada centrada en les subvencions atorgades. L'any de la fiscalització és el 2022. I encara que l'àmbit temporal d'aquest informe ha estat aquest any, quan s'ha considerat necessari completar el treball, s'ha ampliat a períodes anteriors i posteriors, com podeu haver vist a l'informe. La metodologia és l'habitual que hem fet: l'aplicació de principis i normes internacionals de fiscalització del sector públic generalment acceptat. I totes les proves que ens hagin permès les evidències suficients per poder expressar les conclusions que s'exposen a l'informe.

Quant a l'ens fiscalitzat, el consorci es va constituir l'any 2003. És una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i està integrada per la Generalitat de Catalunya i les organitzacions empresarials i sindicals considerades més representatives de Catalunya, amb una participació del 33,33 per cent cadascuna d'elles.

L'activitat principal del consorci és la gestió i execució dels programes de formació professional contínua i d'orientació professional als treballadors ocupats mitjançant la concessió de subvencions. Concretament, l'any 2022, hi ha set línies de subvencions amb concurrència competitiva i una línia d'ajuts i beques atorgades de forma directa.

Quant a la seva organització, bàsicament té tres grans òrgans. El primer és el Consell General. El consell general és l'òrgan superior del consorci, al qual correspon l'actuació de totes les competències atribuïdes a aquesta entitat. Llavors, hi ha el comitè executiu, que segurament a nivell de la gestió potser és el més important, que és l'òrgan gestor del consorci. Està integrat pel president o presidenta, tres vocals en representació del Departament d'Empresa i Treball, quatre vocals en representació de les organitzacions empresarials i quatre vocals en representació de les organitzacions sindicals. Llavors, hi ha la direcció, que és l'òrgan que exerceix la direcció administrativa.

S'han fet treballs de control i aquí ens trobem, dins dels treballs de control que s'han fet, l'informe de control financer emès per la intervenció relativa als comptes anuals del consorci de l'exercici 22, que ha estat emès a partir dels treballs d'auditoria externa, sota la direcció i supervisió de la Intervenció General. És a dir, l'auditor extern ha fet els treballs, però l'ha dirigit i supervisat la Intervenció General. L'informe de la intervenció recull l'opinió, amb excepcions, expressada per l'empresa d'auditoria en l'informe dels seus comptes anuals.

A banda d'aquest control, també hi ha hagut el control..., a banda d'aquest control financer efectuat per la Intervenció General, el SOC com a organisme intermedi de la unitat administradora del Fons Social Europeu, també va realitzar una auditoria de les subvencions atorgades l'exercici 22 corresponents al programa React 2021, que és un d'aquests programes dels quals hem parlat.

Quant a la fiscalització de les subvencions, respecte al pla estratègic, l'11 de maig del 2022, el Departament d'Empresa i Treball va aprovar un pla estratègic de subvencions per al període 2022-2025, per tant, aquest pla estratègic existeix. Totes les línies de subvencions del consorci tenen com a objectiu impulsar i consolidar el model de formació i qualificació professional, amb la finalitat de fomentar l'ocupació.

I aquí tenen una mica el resum de quins han sigut els números d'aquest període. Les subvencions atorgades en concurrència són la gran majoria. La convocatòria és de 108.710,603 euros, dels quals se n'han atorgat 80.703,616 euros.

Les subvencions atorgades de forma directa, que són una quantitat molt petita, la convocatòria és de quaranta mil euros i l'atorgament és de 32.548. La diferència entre l'import de les subvencions atorgades l'exercici 2022 i l'import de les corresponents convocatòries ascendeix a 28,01 milions d'euros, corresponent principalment als programes React –16,73 milions d'euros– i formació a mida –11,11 milions d'euros.

Quant als resultats de la fiscalització, si anem ja a aspectes concrets, si ens fixem en els aspectes de control intern, per a la tramitació de les subvencions atorgades amb concurrència competitiva, el consorci utilitza l'eina Conforcat en lloc de l'eina corporativa de la Generalitat Tais –i després ja veurem que això ens genera algun problema de control intern. No hi ha unitat d'expedient, ja que la informació de cadascun dels expedients es troba distribuïda entre l'eina Conforcat i l'arxiu general.

En referència a les bases reguladores, les bases reguladores del programa d'accions de suport a la formació no regulen la despesa mínima exigible per poder considerar complerts l'objecte i la finalitat de la subvenció. Alguns aspectes consten en les bases reguladores com a requisits per obtenir la condició d'entitat beneficiària, en lloc de constar com a obligacions que han de complir un cop el consorci els atorgui la subvenció. I també alguns aspectes que estan exposats en l'informe no es concreten suficientment.

Continuant amb els resultats de la fiscalització, respecte als criteris de valoració de les sol·licituds, a les convocatòries per al 2022, en alguns casos s'afegeixen subcriteris que no constaven inclosos en les bases reguladores. En tots els programes, les valoracions de les sol·licituds estan majoritàriament subjectes a un

judici de valor i això fa que la selecció de les entitats beneficiàries d'aquestes subvencions estigui determinada principalment per aspectes qualitatius. A les bases reguladores no s'indiquen les ponderacions dels diferents aspectes a valorar que es determinen per a cada criteri.

En referència al procediment de sol·licitud de les subvencions, en tots els programes, el model de formulari de sol·licitud no inclou la quantia de subvenció sol·licitada. Les instruccions internes del consorci de verificació administrativa de les sol·licituds no es van formalitzar per escrit fins a l'exercici 2023, és a dir, al 2022 no hi eren, però a l'exercici 2023 sí que ja hi apareixen.

Continuant amb els resultats de la fiscalització, respecte a l'atorgament de les subvencions, podem diferenciar dos grans aspectes. El primer és la valoració de les sol·licituds i després hi ha el procediment d'atorgament.

Quant a la valoració de les sol·licituds, en la majoria dels programes, no en tots, però sí en la majoria, alguns dels aspectes que s'han valorat no coincideixen amb els establerts a la convocatòria, perquè no estaven previstos o perquè estaven previstos no s'han valorat. En el moment de valorar les sol·licituds, s'hi ha afegit un escalat no previst en les convocatòries per assignar les puntuacions a diversos barems. Aquest nou escalat, en alguns casos, no distribueix proporcionalment la puntuació.

En referència al procediment d'atorgament, l'informe de l'òrgan instructor no inclou el detall de les puntuacions assignades a cadascun dels criteris de valoració ni la seva motivació. Només inclou la puntuació total obtinguda. Algunes de les entitats a les quals s'han atorgat les subvencions estaven directament relacionades amb membres del comitè executiu, el qual va actuar com a òrgan col·legiat en el procediment d'atorgament de les subvencions.

En referència a l'execució, justificació, liquidació i pagament, en els expedients dels programes de formació professional s'han observat algunes desviacions en el nombre de participants inclosos en el càlcul de l'import subvencionat acceptat de les autoliquidacions que no tenen..., tot i així, no tenen un impacte significatiu en el seu import. És a dir, hi ha algunes desviacions, però no tenen un impacte significatiu.

En tots els expedients fiscalitzats, els beneficiaris han presentat la documentació de la justificació requerida a les bases reguladores i les convocatòries dins de termini.

Pel que fa a les liquidacions dels expedients fiscalitzats, no s'han observat diferències significatives en el seu càlcul. Sí que hi ha, però, algunes discrepàncies entre les llistes de participants, les llistes d'incidència, el full d'Excel corresponent al càlcul de l'import subvencionable acceptat. Aquestes discrepàncies no són significatives de forma individual, però sí que són recurrents i denoten una manca de control intern.

El consorci paga als beneficiaris la diferència entre l'import autoliquidat i l'import de les bestretes ja satisfetes sense efectuar cap comprovació prèvia, la qual cosa origina que posteriorment els beneficiaris hagin de reintegrar l'import que no ha estat justificat correctament.

I finalment, en referència als resultats de la fiscalització, el pla de seguiment i control i la comunicació al registre de subvencions i ajuts. Respecte al primer punt, les actuacions *ex post* dels programes de formació professional formal i formació professional no formal no s'havien iniciat al desembre del 2024 i pel que fa al programa Projecta't, en aquesta data, les actuacions s'havien iniciat, però encara no havien finalitzat, malgrat que el termini de justificació d'aquestes subvencions havia finalitzat feia gairebé un any. En els programes «Formació a mida» i React, el consorci va portar a terme les actuacions *ex post* mitjançant evidències documentals, però no mitjançant entrevistes, aspecte requerit en els corresponents plans de seguiment.

I finalment, respecte a la comunicació al registre de subvencions i ajuts, a les subvencions del programa «Formació a mida» i dels ajuts i beques, no hi consta la informació relativa a l'atorgament a l'exercici 2022.

A la resta de subvencions atorgades aquest any només hi consta la informació relativa a les obligacions reconegudes, mentre que hi manca l'import atorgat per a cadascun dels expedients i les dades corresponents als reintegraments que s'hagin produït.

Un cop analitzat això,

Fitxer 7

exposaré les conclusions més significatives. Ja hem vist que n'hi ha unes quantes, però he intentat resumir les que m'han semblat més significatives.

En primer lloc, el pla estratègic de subvencions 2022-2025 no inclou les dades corresponents a les convocatòries publicades l'exercici 2022 de les subvencions dels programes React i «Formació a mida», les bases reguladores i la convocatòria de les quals es van aprovar amb anterioritat a la data d'aprovació del pla estratègic.

El consorci disposa d'un òrgan de control econòmic i financer intern que entre les seves funcions no té incloses les corresponents al control de les subvencions que hauria de dur a terme d'acord amb la normativa.

Les bases reguladores no fan esment dels estudis de costos mitjançant els quals es determinen els mòduls de la seva forma d'actuació dels programes de formació professional, React i «Formació a mida». Com veuen, el tema dels estudis de costos també ha sortit en altres informes i en aquest també apareix.

Continuant amb les conclusions, en tots els programes el model de formulari de sol·licitud no inclou la quantia de la subvenció sol·licitada i el model de declaració responsable de les entitats agrupades no inclou la identificació de la sol·licitud a què fa referència.

En onze dels vint-i-sis expedients fiscalitzats, les entitats beneficiàries són membres o estan directament relacionades amb membres del comitè executiu, que actua en el procediment d'atorgament com a òrgan col·legiat que informa de l'avaluació de les sol·licituds, d'acord amb el que estableix la normativa.

I al desembre del 2024, les actuacions *ex post* dels programes de formació professional no s'havien iniciat i les del programa Projecta't s'havien iniciat, però encara no havien finalitzat, malgrat que, com he dit abans, el termini ja havia finalitzat feia gairebé un any.

Per tant, què recomanem? Doncs les principals recomanacions que posem en l'informe, serien: primera, que caldria que el consorci assignés a l'òrgan de control econòmic i financer intern les funcions relatives al control de les subvencions, que és qui n'hauria de tenir les competències; que s'hauria de crear un òrgan col·legiat integrat per personal tècnic per tal d'evitar la concurrència en els membres d'aquest

comitè de la funció de valoració de les sol·licituds i de la representant d'entitats directament relacionades amb les entitats sol·licitants de les subvencions. Alhora, caldria implantar un protocol per detectar els possibles conflictes d'interessos. Caldria incloure en el procediment de certificació i justificació de les subvencions l'obligació dels beneficiaris de presentar l'acreditació de l'assistència efectiva de les persones formades o orientades amb documentació externa.

I finalment, el consorci hauria de revisar el contingut dels plans de seguiment i control pel que fa a les actuacions de les comissions mixtes de seguiment, per tal de concretar de forma més acurada en quin nombre d'expedients i en quins casos s'ha de reunir de forma individualitzada amb els beneficiaris.

Fins aquí la meva exposició. I resto a la seva disposició per a qualsevol pregunta o dubte que tinguin.

El president

Moltes gràcies síndic Viñas. Tot seguit, és el torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, té la paraula en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Joan Canadell. Quan vostè vulgui.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. I em sumo a les felicitacions, síndica major Rodríguez, i li desitjo molt bona nova etapa.

Bé, gràcies al síndic Jordi Viñas per l'informe que ens ha presentat. Mirin, jo diria que aquest informe, almenys en els meus quatre anys que porto en aquesta comissió, és el que més preocupant m'ha resultat, pel nombre d'incidències i en molts casos pel possible impacte d'aquestes incidències. No estem parlant de simplement incidències administratives menors, sinó un desgavell, perquè afecta pràcticament tota la cadena del procés de les subvencions. Estem parlant de més de 80 milions d'euros, l'objecte de la fiscalització. Recordem que el SOC aproximadament té un pressupost d'uns 600 milions d'euros, Departament de Treball. Que, en aquest cas, per a l'any 2022, la sindicatura, com deia, doncs, identifica tot aquest conjunt de deficiències en el control intern, en els criteris

d'avaluació, en la concessió, en el seguiment i la justificació de les subvencions. Hi insisteixo, en totes les fases del procediment.

De fet, detecta criteris de valoració poc objectius, detecta possibles conflictes d'interès: Detecta una deficient divisió de funcions –no consta en els programes del pla estratègic, que només amb això ja em sembla que hauríem de dir que no té sentit que es donin aquestes subvencions. Detecta un control intern insuficient, inclús ha dit una manca de control intern. Detecta deficiències en la comprovació de les justificacions, retards molt importants en la liquidació dels expedients i mancances en el seguiment efectiu dels cursos subvencionats.

Per tant..., en són algunes, eh?, perquè l'informe en diu algunes més. Per tant, estem parlant de massa irregularitats per un departament o aquest consorci en concret de la formació.

Però hi ha una conclusió que des del nostre grup parlamentari ens preocupa especialment, que em sembla que el síndic no ho ha mencionat, però és que part dels recursos van destinats a finançar programes de gent que no resideix a Catalunya, que resideix a altres comunitats autònomes. Per tant, això ens sembla preocupant, perquè tenim un país que ja patim un dèficit fiscal enorme, si a sobre hem de finançar cursos a persones que mereixen tota la formació que vulguin, però no amb programes pagats amb els nostres impostos o amb el que se'ns atribueix a Catalunya. Per tant, ens sembla que no és acceptable aquest punt.

Per tant, fins a cert punt pensem que tot aquest paquet no és només un problema de gestió –estem parlant del 2022, Govern Aragonès–, sinó també un possible problema de responsabilitat política. I per això ens preocupa que la sindicatura descrigui aquesta manca de control insuficient. En concret, ens preocupa molt que no es treballés amb les eines informàtiques integrades. No veiem motiu pel qual això sigui així. Que no és normal que els criteris de valoració estiguin subjectes bàsicament a judicis de valor, és a dir, és anem a dir, estem al 2026; bé, això era del 2022, però és igual, estem aquí.

No és normal que la mateixa direcció intervingui en fases diferents del procediment. Ja s'ha dit a onze de vint-i-sis expedients, les entitats beneficiàries estan relacionades amb els membres del comitè executiu.

I no és normal que expedients tardin més d'un any a liquidar-se, etcètera, etcètera, etcètera.

Per tant, per tot això, des de Junts per Catalunya, farem comparèixer el Govern a donar explicacions, en la línia de veure quantes d'aquestes incidències que s'han detectat es continuen produint avui, en la línia de si s'han pres mesures d'acord amb les recomanacions que ha fet la sindicatura, si s'han revisat les convocatòries posteriors, quines mesures correctores s'han adoptat, quin calendari existeix per implantar totes aquestes recomanacions i quines responsabilitats polítiques se'n poden derivar vist l'informe.

En tot cas, nosaltres pensem que això no es pot repetir. No sabem què ha passat del 23 al 26, però, en tot cas, pensem que això ha de canviar. La millor manera de reforçar la confiança de la ciutadania, que tots sabem que anem una mica justets en aquest tema, és que aquestes recomanacions es posin en marxa i el més ràpid possible.

I per acabar, només demanar-li al síndic Viñas si té coneixement vostè personalment de si el Govern ha pres aquestes mesures que vostès recomanen, si s'ha avançat o no n'és conscient o creu que no s'ha avançat prou.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom, té la paraula la diputada senyora Montse Vergés. Quan vostè vulgui.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. I també aprofitar per donar l'enhorabona a la síndica major Rodríguez. Gràcies, síndic Viñas, per l'exposició de l'informe. Ja li avanço que estem d'acord en les recomanacions que fan referència a aquesta millora dels processos, però volem exposar alguns arguments sobre la participació dels ens socials que també formen part d'aquest informe.

Tenim clar què és i com s'organitza el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, que vostè ja ha exposat com està constituït i les funcions. Voldria fer

referència a que el consorci es constitueix arran de la sentència 95/2002, dictada en relació amb el recurs d'inconstitucionalitat i el conflicte positiu de competència interposats pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya contra la Llei 39/92 i l'acord tripartit subscrit el 22 de desembre del 92. El Tribunal Constitucional declara que la titularitat de la competència d'execució en matèria de formació professional contínua correspon a la Generalitat de Catalunya, i com a reflex normatiu del que acabo d'exposar, la participació dels agents socials s'articula a la Llei 30/2015, que regula el sistema de formació professional per a l'ocupació, principalment a través de diferents elements, com són la planificació estratègica, participant en la detecció de necessitats formatives, en l'elaboració de l'oferta formativa per garantir que s'adeqüi a les demandes reals del mercat de treball.

Pel que fa als òrgans de govern, els agents socials tenen presència en òrgans col·legiats. Cal considerar que la creació del consorci preveia, per tant, la seva inclusió en els òrgans de govern; la negociació col·lectiva, fomentant que la formació sigui un element clau dins dels convenis col·lectius, permetent als agents socials definir itineraris formatius específics per a cada sector. I també seguiment i control, col·laborant en l'avaluació de la qualitat de les accions formatives i en la transparència del sistema per evitar frau.

Pel que fa a l'anàlisi de la conveniència de mantenir el consorci com a entitat amb personalitat jurídica pròpia, no detectem que hi hagi elements d'eficàcia i eficiència que recomanin la supressió del consorci. Cal recordar que a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, l'article 45 reconeix la participació de les organitzacions sindicals i empresarials en la definició de les polítiques públiques que les afectin. L'absència d'arguments d'eficàcia i eficiència es justifica, per exemple, perquè el volum de recursos humans, materials i financers del consorci és proporcionat a l'activitat que desenvolupa; el percentatge d'execució de les convocatòries del consorci, any rere any, és proper al cent per cent; els fons són provinents de les quotes de persones treballadores i d'empreses; l'execució pressupostària és superior també al noranta-cinc per cent; el percentatge del pressupost del consorci destinat a finançar les despeses de funcionament és inferior al nou.

En relació amb la participació de la Generalitat en el consorci, recordar que el Departament d'Empresa i Treball té el control efectiu en l'òrgan de govern. Això es deu a que sempre es requerirà el vot favorable de l'Administració de la Generalitat. I en els casos en que no s'arribi a un acord al consell general, és la presidència, nomenada per la Generalitat, qui adoptarà les decisions més convenients per garantir el funcionament normal del consorci.

I finalment, en relació amb la recomanació que al consorci s'hauria de crear un òrgan col·legiat amb les funcions que estableix l'article 24.4 de la llei general de subvencions, en substitució del comitè executiu, voldríem remarcar que actualment el procediment d'atorgament és el següent: la instrucció del procediment correspon a la persona titular de la Subdirecció de Serveis a les Empreses. Un cop valorades les sol·licituds en els termes exposats, l'òrgan instructor formula una proposta d'acord amb el comitè executiu que conté els resultats de la valoració de les sol·licituds i la determinació de la quantia de la subvenció. Una vegada aprovat, l'òrgan instructor dicta la proposta de resolució provisional, que es notifica a les entitats sol·licitants. Transcorregut el tràmit d'audiència i valorades les al·legacions i la documentació presentada, l'òrgan instructor dicta la proposta de resolució definitiva. I d'acord amb la proposta de resolució definitiva emesa per l'instructor, l'òrgan resolutori, que és la direcció del consorci, dicta la resolució definitiva d'atorgament i, en el seu cas, d'inadmissió i denegació.

Per tant, entenem que el comitè executiu no participa en la valoració de les sol·licituds i tampoc té la condició d'instructor ni de resolutori del procediment.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova. Quan vostè vulgui.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Abans d'entrar en matèria, voldria tornar a felicitar la síndica major, Llum Rodríguez, més que res perquè consti en acta –ja ho vaig fer en l'acte de presa de possessió. I dir, doncs, que estic convençuda, i també en nom del

Partit Popular, que sabrà mantenir la independència i l'alt nivell de la Sindicatura de Comptes sempre al servei de l'interès general.

A veure, també voldria agrair, com sempre fem, l'elaboració de l'informe de la sindicatura i també la presentació al doctor Josep Viñas d'aquest informe de fiscalització sobre el procediment de concessió i seguiment de les subvencions atorgades pel Consorci per a la Formació Contínua durant l'any 2022.

Abans de comentar aspectes de l'informe, ens ha sobtat que el senyor Canadell, doncs, hagi estat tan clar a l'hora de mostrar les irregularitats de l'activitat del consorci quan justament governava Junts en aquella etapa. Llavors..., però, ho agraïm, eh?

I, de fet, entrant ara ja en el contingut del propi informe, es destaca justament l'informe de control financer emès per la intervenció relatiu als comptes anuals del consorci de l'any 2022, i en aquell informe es considera que és més eficient i eficaç que l'activitat del consorci o bé la porti al SOC de forma unificada, per tant, tant per a persones a l'atur com per a persones ocupades, o bé el propi departament de l'àmbit de treball. I en aquest sentit, doncs, voldríem saber si la sindicatura comparteix aquesta recomanació de la intervenció. I per descomptat, des del Partit Popular creiem que s'hauria d'analitzar la conveniència de mantenir o no la personalitat jurídica pròpia de qualsevol de les entitats que conformen actualment el sector públic de la Generalitat de Catalunya, que són 209 entitats participades de forma majoritària.

Entre les principals observacions i recomanacions

Fitxer 8

d'aquest informe de fiscalització, voldríem destacar que no hi ha una unitat d'expedient, sinó que la documentació es troba distribuïda entre diferents eines. I, per tant, compartim la recomanació, doncs, de que s'ha de vincular l'eina del Conforcat per al seguiment i control de les subvencions amb el programa Tais, que gestiona les subvencions.

Respecte als criteris de valoració, les valoracions de les sol·licituds han estat subjectes en gran part a judicis de valor. El vuitanta per cent en els programes de «Formació a mida» i Projecta't; el seixanta per cent en els de formació professional, i el cinquanta-cinc per cent en el cas React. Per això, també creiem que s'hauria de reduir el pes dels criteris subjectius, descriure de forma detallada tots els aspectes a valorar dins d'un mateix criteri i incloure-ho tant a les bases reguladores com en les convocatòries de les subvencions.

En els diferents programes de subvenció fiscalitzats, s'ha detectat que hi ha participants que resideixen fora de Catalunya, però partim del fet que es fa una distribució territorial per comunitats autònomes del finançament d'aquests programes per tal que es destini a la població resident en la seva totalitat. Per això, compartim que no només s'ha de recollir com a finalitat, sinó també com a requisit en les bases reguladores que les persones beneficiàries tinguin, per tant, com a residència, tant el lloc de treball o bé..., és a dir, que el lloc de treball sigui a Catalunya o bé si estan a l'atur que estiguin inscrites en el SOC.

Per altre costat, en onze dels vint-i-sis expedients fiscalitzats, les entitats beneficiàries són membres o estan directament relacionades amb membres del comitè executiu del consorci, que actua en el procediment d'atorgament de les subvencions. Per això, també veiem adequada la recomanació de crear un òrgan col·legiat en substitució del comitè executiu i implantar un protocol per detectar possibles conflictes d'interessos dels membres d'aquest òrgan col·legiat.

I per últim, voldria destacar també entre les observacions i recomanacions que el desembre del 24 el consorci encara no havia emès la liquidació provisional dels programes de formació professional de l'any 2022, tot i que el termini de justificació d'aquestes subvencions havia finalitzat feia ja un any; per tant, és necessari establir en les bases reguladores un termini concret i raonable per a la seva revisió de la justificació de les subvencions.

I en conjunt, des del Partit Popular, doncs, volem deixar constància que compartim totes les observacions i les dotze recomanacions de l'informe.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez. Quan vostè vulgui.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Los de Largo Caballero que citen el 36 solo a ha faltado que diga usted aquello de «arderéis como en el 36». Solo ha faltado eso, señor Riba. En fin, es que hay que tener mucha cara.

Mire, hay una cosa que es importante, y es lo siguiente, y es que hablamos de dinero público. (*Veus de fons. Pausa.*) Hablamos de dinero público. No, es que como a mí me han hecho callar, yo estoy dispuesto, seguro, que la presidencia de esta comisión también que hará callar cualquier otro ponente que no sea yo ahora mismo. Como estaban hablando, pues...

Hablaba de que esto es dinero público y para una cuestión que es fundamental, que es la formación en nuestra región. Una formación que precisamente cuando tenemos los índices de paro como tenemos actualmente –y ya pueden ustedes mirar los propios datos del SEPE, del SOC, de la EPA, de los que quieran, la verdad es que Cataluña no puede aumentar más paro y menos este paro estructural–, pues una de las cosas y cuestiones que puede ayudar a crear puestos de trabajo y a adaptarse a los trabajadores para poder tener un buen puesto trabajo es la formación continua.

Pues bien, hay unos señores que han aprovechado el sufrimiento de muchos trabajadores para hacer un negocio propio. Y eso, en definitiva, es lo que acaba diciendo el informe. Es que se hace una enmienda a la totalidad de la ejecución de este proceso. A la totalidad. De hecho, el señor Canadell de Junts lo ha explicado muy bien. Yo estoy completamente de acuerdo con él. Ha detectado todas las ineficiencias e improductividades e incluso irregularidades que competen a nivel contractual. Lo que no ha detectado es precisamente que quien creó ese consorcio aún gobernaba el «molt honorable». Que, por cierto, alguno o alguna aquí, haciendo referencia para avalar eso a la sentencia del Tribunal Constitucional. Me parece tremendo. Aquellos que se hacían fotografías desoyendo las resoluciones del Tribunal Constitucional ahora les vale para eso.

El Tribunal Constitucional no dijo que había que crear un consorcio, se lo han sacado ustedes de la manga. Avaló que la competencia era autonómica. Bien, pero no dice

que haya que crear un consorcio. Por tanto, desde VOX ya le avanzamos que lo que pedimos es precisamente la disolución de ese consorcio, porque es ineficiente, es impropio y sobre todo malgastar dinero público. Y la prueba la tienen aquí.

¿Qué nivel de ejecución y sobre todo de evaluación de esos proyectos y de esa formación tenemos? Ninguna. De hecho, lo están pidiendo, que haya un órgano colegiado que pueda valorar eso. Porque si quien lo tiene que evaluar y valorar es el Servei d'Ocupació de Catalunya, que ya sabemos precisamente el resultado que tiene, pues vamos apañados.

Por tanto, ante eso, ¿qué va a hacer la Generalitat? ¿Qué está haciendo? Porque lo que he escuchado a los representantes del Govern de Aragonès es excusarse diciendo que había una sentencia de 2002 y que por eso tal. Pero no ha explicado por qué ustedes han actuado en esa situación. Es que ustedes le han hecho una enmienda a la totalidad de su proceso; 2022, señor Aragonès. Que, por cierto, un gobierno que se constituyó también con Junts per Catalunya, luego salieron del Gobierno y tendrán sus motivos, lo entiendo, ¿eh? En un gobierno donde se fraguó la DGAIA y tantas otras cuestiones, pues yo entiendo que también saldría del gobierno.

Pero al margen de eso, ¿qué alternativas ustedes han planteado aquí, aparte de justificar el proceso? Ninguna –ninguna. Yo pensaba que aquí alguno –uno– vendría a hacer autocrítica y –dos– vendría a presentar soluciones. Ni una ni otra. Se ha planteado aquí una cosa que me parece destacable, se va a pedir la comparecencia del consejero. Bueno, pues que dé explicaciones. Pero, ¿cuándo? Porque cada vez que se ha forzado que se debata algún informe o se debata alguna comparecencia en comisiones de Sindicatura de Cuentas, la Mesa esta comisión siempre la ha atrasado al máximo posible. Luego dirán que es que apuran los plazos, que los plazos del Reglamento marcan eso. Sí, bueno, claro, pero cuando ustedes quieren adelantar un informe, bien que lo hacen.

Dicho lo cual creo que..., cuando se dice que el control efectivo lo tiene la Generalitat, que lo ejerza. Si tiene el control efectivo, precisamente, de esas decisiones la Generalitat de Catalunya, eso implica que son los responsables del resultado de esos procesos. Yo creo que el informe es demoledor. Es muy duro. Es notable. Creo

que indica y muestra cómo actúa la Generalitat de Catalunya, cómo muestran y cómo actúan precisamente esos gobiernos de Esquerra Republicana, y cómo actúa en la falta de respeto permanente de la ley y la normativa vigente. Por tanto, ustedes aquí de lo que hoy tendrían que haber dado explicaciones es de las soluciones. Ni la una ni la otra. No se preocupe que las soluciones las daremos nosotros y las explicaciones las darán ustedes.

Muchas gracias.

El president

Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano. Quan vostè vulgui.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Jo m'he perdut fa estona, eh?, ja m'ho permetran. Crec que necessito vacances, perquè m'he perdut fa estona.

Bé, gràcies a la sindicatura per la presentació de l'informe. Parlem d'un instrument que és absolutament fonamental, no només per a la creació d'ocupació, sinó també per a la formació contínua al llarg de la trajectòria laboral de les persones. Parlem de més de 80 milions d'euros destinats a millorar la qualificació i les oportunitats de les persones treballadores. I precisament per la importància d'aquesta política, ens preocupen les febleses que s'han detectat en àrees com pot ser la governança, l'adjudicació, el pagament o sobretot l'acreditació efectiva de la realització de la formació.

Planteja, l'informe, que la Generalitat aportava de l'ordre del 94,46 per cent del finançament del consorci, però, en canvi, només disposa del 33,33 per cent de la capacitat de decisió, el que va motivar que la Intervenció plantegés analitzar si aquestes funcions s'haurien d'integrar el SOC. Consideren que la desproporció dificulta una atribució més clara de responsabilitats i consideren si les deficiències detectades són només de caràcter procedimental o, en canvi, també posen en qüestió aquest model institucional que constitueix l'arquitectura del consorci?

En segon lloc, que en onze dels vint-i-sis expedients fiscalitzats, les entitats beneficiàries eren membres o estaven directament relacionades amb membres del

comitè executiu que intervenia en la valoració. Parlem concretament de sis entitats, de vint-i-dos subvencions i de prop de 21 milions d'euros. No sé si consta documentada l'abstenció dels membres afectats per la decisió i, en cas de no ser així, si estaríem davant d'un risc potencial o simplement d'una qüestió de caràcter estètic o fins i tot ètic, que no de caràcter legal.

Tot sovint, la valoració de les propostes formatives es basa en el coneixement directe i en la qualitat en la prestació del servei per part de les entitats destinatàries d'aquestes, però això no justifica que entre el cinquanta-cinc i el vuitanta per cent de la puntuació depengués exclusivament de judicis de valor, amb criteris no prou definits i amb puntuacions sense motivació expressa, fins a l'extrem que en nou expedients les puntuacions ni tan sols coincidien amb aquesta documentació.

Encara que les desviacions no alteren el resultat final, considera la sindicatura que el sistema garantia plenament l'objectivitat i la igualtat de tracte i la transparència? Es podria valorar recollir resultats de l'avaluació en l'execució prèvia com a elements per objectivar aquesta resolució? I en els programes de formació professional, quina rellevància té que la directora actués alhora com a òrgan instructor i també com a atorgant?

Ens amoïna també especialment l'execució real de la formació. Per als grups no inclosos en les actuacions de seguiment, el Consorci no disposava de documentació que acredités l'assistència efectiva i fins i tot, entre els grups controlats, en onze dels dotze grups d'aula virtual i en sis dels tretze de teleformació no constava documentació acreditativa de les connexions, dels controls d'aprenentatge o confirmacions expresses per part dels participants. Podria el consorci liquidar les subvencions basant-se principalment en certificats emesos pels mateixos beneficiaris? És aquesta evidència de caràcter extern o validada. Quants participants i quins imports podrien estar afectats? I si caldria revisar totes les liquidacions en què no es pugui acreditar de forma fefaent la impartició i, si escau, iniciar procediments de reintegrament.

I finalment, es van pagar bestretes del seixanta al vuitanta i fins al cent per cent, sense que, segons consta a l'informe, es donessin prou garanties, i en set dels nou expedients ja liquidats als beneficiaris, es va haver de retornar una part del que

havien percebut. Posa això de manifest que potser el pagament d'aquestes bestretes es produeix massa aviat? També si el pagament del cent per cent es produeix amb massa antelació o bé, si, en canvi, el que hi ha és una comprovació massa tardana. Quin import total es va abonar en excés?

I gairebé un any després d'acabar el termini de justificació encara hi havia liquidacions i controls pendants. Fins a quin punt aquests retards dificulten la detecció d'irregularitats, la recuperació de recursos i la garantia de compliment de les condicions dels fons públics?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Tot seguit, no havent-hi cap representant del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, passem al torn de paraula del Grup Parlamentari Mixt. I té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana. Quan vostè vulgui.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. De l'informe de la sindicatura se'n recull principalment que els criteris d'avaluació de les sol·licituds no estaven definits ni motivats, que en diferents convocatòries les puntuacions depenien de judicis on no consta amb quin criteri s'atorgaven determinades puntuacions. A Aliança Catalana hem pogut comprovar que hi ha expedients en què es van valorar aspectes que no coincidien amb els previstos a les bases reguladores. En fi, que no s'ajusta als principis de transparència, igualtat de tracte o seguretat jurídica.

Un segon aspecte que ens preocupa realment és la governança en el procés de l'adjudicació. La sindicatura observa que el director del consorci acumulava les funcions d'òrgan instructor i concedint en diversos programes i comprova que més del vint-i-cinc per cent de l'import concedit s'adjudica a sis beneficiaris, que eren al mateix temps membres o estaven vinculats al mateix òrgan col·legiat que intervenia en la valoració de les subvencions. L'informe no afirma que això impliqui tracte de favor ni d'actuacions il·legals, però sí que el que diu és que aquestes actuacions podien generar conflictes d'interès i recomanen reforçar la separació de funcions i la independència dels òrgans d'avaluació.

La fiscalització també detecta deficiències en el seguiment de l'execució dels cursos subvencionats. En diversos casos, no quedava acreditada de manera suficient l'assistència dels participants. Quin és el control que fan per poder tindre la seguretat de que tota la gent que està inscrita va als cursos?

L'informe incideix en la solidesa dels mecanismes que han de garantir la imparcialitat de la verificabilitat de les decisions administratives i la composició dels òrgans que intervenen en les valoracions de les subvencions. Això requereix garanties addicionals quan aquestes mateixes organitzacions poden resultar beneficiàries de les convocatòries per garantir la imparcialitat del procediment i la motivació sobre les valoracions.

Fer el seguiment dels cursos i el control no s'hauria de limitar només a la fase d'adjudicació, sinó que s'hauria de poder continuar

Fitxer 9

verificant que les activitats subvencionades s'han executat i que els participants hi han assistit.

I aquest informe no qüestiona el model de concurrència competitiva, sinó la manera en què s'aplica. La sindicatura no conclou que hi hagi frau ni irregularitats en la destinació dels fons, però sí que identifica deficiències en la definició dels criteris, en la motivació de les definicions i en la prevenció dels possibles conflictes.

Reforçar la independència dels òrgans d'avaluació, millorar la traçabilitat de les puntuacions i consolidar sistemes de verificació més robustos per poder augmentar la transparència és el que des d'Aliança Catalana els demanem en la gestió de les subvencions polítiques.

Gràcies.

El president

Tot seguit, i finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Susana Martínez. Quan vostè vulgui.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari volem començar posant en valor precisament la funció que exerceix la Sindicatura de Comptes, i entenem que informes com aquest, doncs, han de servir per reforçar la qualitat de la gestió pública. I també des d'aquesta perspectiva, nosaltres, el nostre grup, llegim aquest informe, perquè creiem que és important fer primer una precisió temporal. Estem parlant d'un informe que analitza i fiscalitza la gestió corresponent a l'exercici 2022 i que, per tant, no correspon a la gestió de l'actual Govern. Hem de tenir en compte també que el set-vuit per cent dels fons del consorci venen del pressupost de la Generalitat i la resta són fons finalistes procedents de quotes de treballadors i empreses vehiculats a través de les conferències sectorials dels ministeris de Trabajo i Educación.

I dit això, i entrant en el contingut de l'informe, la sindicatura destaca principalment dos grans àmbits de millora prioritaris. D'una banda, doncs, la participació en els òrgans de govern del consorci dels agents econòmics i socials més representatius de Catalunya i els possibles conflictes d'interès que se'n poden derivar. I de l'altra, diversos aspectes relacionats amb el compliment del procediment administratiu pel que fa a la concurrència, la gestió i la justificació de les subvencions. Són àmbits en els quals, evidentment, hi ha marge de millora. I el que considerem especialment rellevant és que aquest marge de millora no només es reconegui, sinó que es tradueixi en canvis concrets en la manera de gestionar. I això és el que està fent el consorci actualment.

De la informació que ens ha estat traslladada pel Govern i pel mateix consorci, constatem que la gran majoria de les recomanacions de caràcter estrictament tècnic que assenyala la sindicatura ja s'estan aplicant o està previst que s'apliquin.

I pel que fa a les recomanacions relacionades amb la governança i amb el paper dels agents econòmics i socials, creiem que cal fer algunes consideracions. Hem de recordar, en aquest sentit, el paper de la Llei 30/2015, que atribueix als agents socials la planificació, el disseny, el seguiment i l'avaluació de les polítiques. I, per tant, creiem que cal diferenciar clarament dues qüestions: una cosa és defensar la participació d'aquests agents socials i econòmics en la governança del sistema; una participació que considerem que és valuosa i necessària. I una altra de diferent és garantir que aquesta participació es produeixi amb les màximes garanties

d'imparcialitat quan entrem en l'àmbit dels procediments de concurrència competitiva de les subvencions. I les dues qüestions poden i han d'anar de la mà. I és precisament aquí on considerem que les recomanacions de la sindicatura poden contribuir a millorar el model sense haver de renunciar a aquest model.

En aquest sentit, valorem positivament que, segons la informació facilitada pel consorci, en les noves ordres de base s'hi hagi incorporat una comissió de valoració independent en substitució, doncs, d'aquest comitè executiu, de manera que els agents econòmics i socials queden formalment exclosos de qualsevol incidència en el procediment de valoració i aprovació de les sol·licituds. Ens sembla que és una resposta adient a la recomanació expressada per la sindicatura i una mesura que reforça les garanties, la transparència i la percepció d'independència del sistema.

També volem aclarir que el comitè executiu mai no ha modificat les puntuacions contingudes en els informes elaborats per l'òrgan instructor a partir de la valoració de l'equip tècnic, sinó que la seva intervenció s'ha limitat, en aquest sentit, a una ratificació formal sense capacitat per alterar les valoracions efectuades en l'aplicació de la normativa ni, evidentment, per modificar el resultat del procediment de concurrència establert pels informes tècnics. Aquesta precisió, però, no invalida la recomanació que fa la sindicatura de reforçar encara més la separació i la percepció d'independència entre les diferents fases del procediment.

Pel que fa a la participació també de persones de fora de Catalunya, també comentar que fins ara el criteri aplicat pel consorci ha estat el que preveu la Llei 30/2015. Ara bé, més enllà d'aquesta consideració, ens consta que el consorci, doncs, accepta també la recomanació formulada per la sindicatura i que d'ara en endavant es preveu aplicar la limitació plantejada en l'informe, restringint la participació de persones treballadores que no tinguin el seu centre de treball o que no resideixin a Catalunya. Creiem que l'acceptació de les recomanacions per part del consorci són una mostra de la voluntat de millora que ha de presidir la resposta a un informe de fiscalització.

Explicar el criteri que s'ha aplicat fins ara, però al mateix temps escoltar les observacions i implementar-les. Per això agraïm la feina feta per la sindicatura.

I acabo con los segundos que me quedan respondiendo a un comentario que ha hecho el diputado de VOX, el diputado Ramírez, porque realmente me alegra mucho

que usted no se pierda mis vídeos en redes. Ahora le animo a dejar las indirectas y que usted me siga, porque yo tengo fe en que usted pase de consumir mi contenido a comprenderlo y no tenga usted miedo que quizá aprendiendo algo de vez en cuando no le quiten a usted el carnet de su partido.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. De nou és el torn del síndic Josep Viñas. *(Veus de fons.)*
Perdó? *(Veus de fons.)*

Com deia, de nou és el torn del síndic Josep Viñas. Quan vostè vulgui té la paraula per respondre les consideracions que cregui oportunes.

El síndic Josep Viñas i Xifra

Moltes gràcies, president. Intentaré contestar les preguntes que m'han fet. Algunes eren molt..., diguem-ho, hi havia molta retòrica i altres més concretes. Intentaré contestar les concretes, que són les que he entès clarament el que em demanaven.

El diputat Canadell m'ha preguntat si creia que el Govern havia pres algunes mesures a partir de les conclusions i recomanacions. Nosaltres sempre tenim notícia a partir d'això, a partir de les al·legacions formulades. Per exemple, una que ha sortit aquí diverses vegades i que crec que consta en l'informe d'al·legació, a la pàgina 100, quan parlem d'aquest òrgan tècnic, diu: «S'anota nota com a element de millora la creació d'un òrgan col·legiat format per l'equip tècnic del consorci per a la realització de l'informe de valoració previst als articles 23 i 24 de la llei general de subvencions.» Per tant, entenem que aquí, doncs, ja, diguem-ho, es pren nota i que es deu estar fent alguna mesura sobre això.

Respecte a la pregunta de la diputada Casanova sobre si seria millor fer una gestió del que està fent el consorci per part del SOC, no forma part de l'abast d'aquesta fiscalització. Aquesta és una fiscalització de compliment i, per tant, no forma part de l'abast, això seria part d'un altre informe.

I responent a la diputada Lozano, que parla si creiem que l'objectivitat i la transparència estan garantides, bé, nosaltres no sabem si està garantida, però

estaria més garantida amb la creació d'aquest òrgan col·legiat que posem en l'informe.

I em sembla que les preguntes concretes ja les he contestat totes.

El president

Moltes gràcies, síndic.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2026, sobre l'Institut Català de la Salut, Servei d'Urgències de l'Hospital Universitari Doctor Josep Trueta de Girona; auditoria operativa amb enfocament avaluador

256-00031/15

Passem, doncs, el darrer punt de l'ordre del dia, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4 del 2026, sobre l'Institut Català de la Salut, Servei d'Urgències de l'Hospital Universitari Doctor Trueta de Girona; auditoria operativa amb enfocament avaluador.

El debat comença amb la presentació per part de la síndica Maria Àngels Cabasés i Piqué, que ha estat la síndica designada pel Ple de la Sindicatura de Comptes per presentar l'informe. Té la paraula quan els..., serveis disposin de la tecnologia necessària per fer la presentació. Doncs quan així sigui, la síndica Maria Àngels Cabasés té la paraula.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

La síndica Maria Àngels Cabasés Piqué

Molt bon dia. Molt bon dia a tothom. Gràcies, president. Tot seguit, passo a explicar, doncs, l'informe que fa referència al servei d'urgències de l'Hospital Josep Trueta de Girona. I abans, com sempre, vull agrair la feina feta per l'equip, un equip ja molt consolidat en el tema que estem tractant de la gestió de les urgències als hospitals que depenen directament de l'Institut Català de la Salut. Em refereixo a la Sílvia, a l'Ester, l'Edith, també l'Anna i la Gràcia i l'Aleix com a analista d'aquest informe.

Abans de res, només una qüestió que m'agradaria incidir-hi, doncs, perquè vegin que realment la Sindicatura de Comptes incideix realment en la millora dels serveis, sí que m'agradaria explicar que, en referència a l'Hospital Arnau de Vilanova, hem rebut per part del seu director una anàlisi i una resposta de totes les recomanacions que va fer la sindicatura respecte a la gestió de les urgències de l'Arnau de Vilanova i que s'han assumit en la seva totalitat. Per tant, dir-los que ens congratulem pel fet que la feina i la tasca que fem sí que té una incidència directa i especialment, en aquest cas, a un servei que ens afecta als ciutadans directament.

Perdonin que haja fet aquesta al·lusió inicial.

Doncs per presentar l'informe, com sempre, ens agrada explicar aquells elements que formen part de l'aprovació i de com fem aquest informe, perquè així també s'entenen moltes coses. Com saben, una fase important que tenim a la sindicatura és aquesta fase en què quan hem finalitzat el primer esborrany, fem una contrastació de les conclusions i de les recomanacions directament amb les entitats fiscalitzades.

I això ho vam fer amb aquest informe entre el 2 i el 9 de desembre del 2025. Vam rebre les seves al·legacions el dia 4 i el dia 29. Perquè estem parlant tant de l'Hospital com del propi ICS..., del propi CatSalut –perdó–; no, de l'ICS, ho dic bé. De l'ICS. I, per tant, a partir d'aquí l'aprovació de l'informe va ser per unanimitat el dia 24 de febrer del 2026.

Com sempre, les normes que ens acullen o que nosaltres assumim i que, per tant, seguim amb tota la professionalitat són les ISSAI, en aquest cas, en ser una auditoria operativa, doncs, són la 100, la 300 i la 3000. I, a més a més, la GUID 9020, perquè ens permet fer aquest enfocament avaluador.

Pel que fa a per què fem aquesta fiscalització, això no és nou, ho repetim cada cop que fem un dels hospitals, però ens agrada repetir-ho: les urgències, com sabem, són una de les prestacions més visibles dins del sistema sanitari. Tenim un augment de la taxa d'ús d'urgències, justament, perquè tenim un context socioeconòmic amb més desigualtats i perquè tenim una població més envellida i amb més complexitat i, per tant, l'ús és creixent. I perquè, doncs, aquest, com sabem, és el tercer diria de la saga, però no..., del conjunt d'hospitals que estem fent, com és el del Josep Trueta.

Algunes xifres així clau de l'hospital per centrar-ho. Com saben, l'hospital és el centre de referència de malalts d'aguts de la regió sanitària de Girona, de la zona sud..., de la zona nord –perdó. L'any 2023 la població de referència era gairebé de 920.000 habitants. Per tant, un gran nombre d'habitants depenen d'aquest servei. Com han vist, 227 urgències fetes al dia l'any 23. Uns recursos de 162 efectius, un trenta per cent personal fix, un 23,8 per cent eventual, un 42,9 interí i un 2,8 per cent substitut. Per tant, efectius en temporalitat o amb no una situació fixa.

El 57,7 per cent de les urgències són dels nivells triatge 1, 2 i 3, per tant; de més risc vital. Això vol dir que la resta, que no són risc vital, com diem a l'informe, podrien haver estat atesos, especialment les del nivell 5 i 6, doncs, el CUAP. Per tant, aquí nosaltres ja ho hem posat de referència i ho hem posat en evidència, no?, que hi ha una sobreutilització d'urgències, quan podríem haver tingut aquesta derivació. Però que sàpiguen que a mesura que anem fent tots aquests informes no només ens fan cas, sinó que ells també participen i també veuen la necessitat, aquestes necessitats. Moltes vegades no depenen del propi servei d'urgències, sinó que depenen de la planificació, de l'organització que es fa des de l'ICS. El que els deia el 57,7 per cent.

Quin tipus d'informe? Doncs com tots els que fem d'urgències, és una operativa amb enfocament avaluador. Per tant, analitzem si la gestió d'urgències de l'Hospital Josep Trueta es fa conforme a l'eficiència, l'eficàcia i l'economia, els principis aquests. Però, a més, incorporem aquest enfocament avaluador d'anàlisi de les necessitats, de la coherència i de la pertinença dels objectius de planificació.

L'àmbit subjectiu és l'hospital, per tant, és qui hem fiscalitzat i indirectament també l'ICS per la part de

Fitxer 10

planificació, i l'any és el 2023.

I si m'ho permeten, aquesta és una transparència que ja vaig posar l'altra vegada, però ens agrada recordar com elaborem aquest informe. Nosaltres utilitzem molt de temps per comprendre i l'abast del que estem fent i. per tant, la teoria del canvi és la

que és la que ens guia, és a dir, la seqüència d'hipòtesis causals. I a partir d'aquí, quins són els elements subjectius que poden influir en tota aquesta cadena de teoria del canvi, no?, i la incorporació de les parts interessades. En aquest cas, aquí, doncs, les parts interessades han estat, doncs, l'associació catalana d'emergències i d'urgències i la societat científica, diguéssim, i també el CUAP Güell i també tècnics, especialistes i legals també, que ens han incorporat les seves visions, que moltes vegades són molt necessàries per veure aquells aspectes que formalment o amb la cadena, si no es tenen en compte, no s'observen anàlisis subjacents importants.

A partir d'aquí, com saben, fem els objectius, que els fem en forma de pregunta. En aquest cas, utilitzem criteris d'auditoria per poder validar, doncs, les evidències que utilitzem. I els mètodes, en aquest cas, són documentals analítics, físics i testimonials. Aquesta és la teoria del canvi. No m'hi pararé perquè sé que..., vaig al més reduït possible, però ja el tenen, l'informe, per tant, l'han pogut veure. I com podem veure, les dimensions que hem incorporat... No sé si surten aquí. Aquí no surten. Les dimensions que hem incorporat —no em surt aquí la transparència—, saben que són l'eficiència, l'eficàcia, la coherència interna i externa, la pertinença, d'acord?, en aquest cas.

Llavors, les preguntes... Els objectius, com saben, els formulem en forma de pregunta i, en aquest cas, aquests objectius abasten una visió holística de tot el servei de gestió que afecta tant la planificació i l'avaluació, la demanda i l'activitat, el procés assistencial i d'atenció, la coordinació de recursos i els resultats. I aquestes preguntes que ens fem en cadascuna d'aquestes dimensions que ens permet, com dic, aquesta visió holística de tot el servei, doncs, si el dispositiu s'insereix en un marc de planificació avaluable, participatiu i coherent amb les prioritats estratègiques del Govern. I així aniré llegint cadascuna a mesura..., ara, per no repetir-me, començaré amb els primers dels objectius.

Primer de tot, el que hem constatat de forma general. En aquest servei, en aquesta gestió hem constatat problemes de governança que afecten el marc jurídic que regula la contractació de l'activitat assistencial i la planificació, el desplegament territorial, l'avaluació, la transparència i el retiment de comptes de la política pública, però també aspectes que constitueixen un incompliment del principi de bona

administració i afecten, per tant, negativament l'eficiència, l'eficàcia i l'economia en la gestió de la política pública. Moltes d'aquestes conclusions no són atribuïbles al servei directament d'urgències, sinó al planificador. Per tant, aquí hem de distingir, doncs, el que el servei pot modificar, pot aplicar de les nostres recomanacions, però que en molts casos també depenen d'aquestes recomanacions que adrecem al planificador estratègic.

Per tant, per resposta a la primera pregunta, el primer objectiu que afecta la planificació i l'avaluació, si el dispositiu s'insereix en el marc de la planificació avaluable, participatiu i coherent amb les prioritats estratègiques del Govern, doncs, diem que els objectius estratègics desplegats no presenten una pertinença adequada en relació amb les necessitats existents: absència d'un pla territorial d'urgències; manca d'indicadors sòlids i de fites per mesurar resultats i impacte; participació insuficient dels actors rellevants en la definició de les estratègies, i deficiències en el registre i la notificació de les dades al CatSalut del CMBD.

Com saben, cada hospital disposa d'una aplicació, que en diem el SAPBO, diguéssim, que és el que recull totes les dades que ens permeten analitzar aquesta gestió integral, és a dir, en cadascun dels moments que passa un pacient que entra per urgències, saber aquestes marques de temps. I, per tant, ens permeten conèixer on estan els colls d'ampolla, on estan les problemàtiques. I, per tant, com millor sigui aquesta aplicació, per tant, la qualitat de les dades, com millor sigui aquesta qualitat de les dades, millor hi haurà el transvasament al CMBD, que, com saben, és el registre que utilitza el CatSalut per planificar. Per tant, com millor sigui la qualitat de les dades, com millor sigui aquest transvasament de les dades, millor serà aquesta i més acurada aquesta planificació.

Per tant, en aquest cas, aquests incompliments o aquestes constatacions, doncs, afecten la pertinença, afecten la coherència interna i afecten la coherència externa.

En resposta al segon dels objectius, que afecta la demanda i l'activitat, si els recursos de què disposa el dispositiu són adequats i suficients. Doncs els recursos disponibles al dispositiu d'urgències no són del tot adequats ni suficients per garantir una atenció assistencial de qualitat, eficient i sostenible: la plantilla és inestable –abans ho hem vist– i hi ha mancances en perfils essencials; deficiències estructurals en unitats i

espais per a pacients vulnerables, amb necessitats complexes, i absència del contracte –això hem dit i ho hem explicat–, del contracte programa entre el CatSalut i l'ICS.

El dèficit estimat en el finançament de les despeses de l'activitat assistencial d'urgències, en aquest cas, l'any 2023, va ser de 3,25 milions d'euros. Això afecta la pertinència, hi ha un incompliment del principi d'economia i afecta la coherència interna.

El següent dels objectius, que fa referència al procés assistencial i temps d'atenció, ens preguntem si l'activitat assistencial que finança el CatSalut, el dispositiu és suficient i es realitza en el nivell assistencial més adequat. Doncs veiem que l'activitat d'urgències és superior a la prevista, és a dir, el nombre d'urgències previstes en les clàusules anuals del CatSalut-ICS, doncs, és inferior realment al nombre d'urgències registrades pel que fa a l'any 2023.

Hi ha una sobrecobertura de la demanda. El que dèiem, el 41,3 per cent de casos sense risc vital podrien haver estat atesos, doncs, a la primària, en aquest cas, al CUAP que té aquesta regió sanitària. El cinquanta per cent dels pacients acudeixen a urgències per iniciativa pròpia; consideren que és el dispositiu que més els farà servei per a allò que ells consideren que tenen, sense derivació prèvia. Això afecta l'eficàcia i la coherència interna.

Pel que fa a la coordinació de recursos, ens preguntem si s'han dissenyat circuits de procés assistencial urgent que permetin una coordinació adequada amb els recursos. Aquí trobem que els protocols assistencials existeixen, però amb mancances en l'avaluació i el seguiment dels resultats. El temps de permanència dels pacients al servei d'urgències és força dilatat i està lluny dels estàndards nacionals, estatals i internacionals.

El temps de drenatge quan un pacient és derivat a un sociosanitari, és derivat a una atenció de salut mental o bé a una residència, doncs, el temps d'aquest drenatge, i parlo del drenatge en el temps que va des que s'ha finalitzat l'assistència a urgències i es considera que ja pot tornar a algun d'aquests dispositius, és molt dilatat. Això és un problema pròpiament d'urgències? No. Aquest és un problema que urgències s'hi troba, és a dir, degut al transport sanitari, que moltes vegades hi ha un temps molt

dilatat, però també degut especialment..., per això nosaltres fem molta incidència en que reduiria la morbiditat i la mortalitat, perquè això científicament la causalitat ja està provada. Per tant, no hi ha dubte per part de tot el camp científic i fins i tot per tot el camp sanitari, no hi ha cap dubte d'aquesta causalitat, perquè veiem en molts casos que quan s'ha finalitzat l'assistència i es deriva aquest pacient a l'hospitalització en el propi hospital, ens trobem que el principal problema és la manca de llits, perquè passen..., fins i tot més de dos dies poden passar esperant un llit. En molts casos, un dels problemes és en quin moment del dia es fa aquesta derivació. Si aquesta derivació és a la nit o a la tarda, pot succeir que no hi hagi una assignació de llit, perquè el funcionament de l'hospital no va lligat al funcionament d'urgències.

Per tant, estem parlant d'aspectes de reajustament, d'organització que afecten directament urgències i que, per tant, això afecta el propi pacient. I, per tant, no volem dir que sigui urgències qui tingui aquesta responsabilitat també. És a dir, tothom dins d'un hospital té la responsabilitat de que aquests pacients no romanguin tant de temps esperant lo que nosaltres diem el *boarding*, és a dir, el temps per a que aquests pacients puguin ser atesos. Perquè si un pacient és derivat a l'hospital és per alguna cosa, no és perquè es trobi molt bé.

Per tant, això és un tema que nosaltres hi volem posar èmfasi, i especialment també quan s'està esperant. Fixin-se que tots aquells casos més complexos en què s'està esperant, doncs, l'assignació d'una plaça a un sociosanitari o en un lloc de salut mental, etcètera, el període de l'assistència també és dilata, és a dir, la fi de l'assistència també s'allarga, perquè mentrestant s'està buscant aquest recurs. Els esforços que fan els serveis d'urgències per buscar una plaça per coordinar-se també fa que els tempos, les marques que nosaltres aportem siguin més grans, perquè han de destinar més temps a resoldre, també, i a gestionar aquesta part més administrativa i de coordinació. Per tant, estem parlant que afecta l'eficàcia i l'eficiència.

I per últim, la resposta als resultats, quins han estat els resultats obtinguts en relació amb els serveis d'atenció urgents prestats, doncs, les urgències no finalitzades i les readmissions en menys de setanta-dos hores està per sobre del previst. La

satisfacció, diem que en aquest cas –global– és positiva, d'un 7,7 sobre deu, però s'observen mancances en informació, comoditat i temps d'espera.

I volem assenyalar bones pràctiques d'aquest hospital, com són la comissió i pla d'humanització, amb enfocament centrat en la persona. Les deficiències, doncs, en aquest cas afecten l'eficàcia.

Per últim, a partir d'aquestes trenta-sis conclusions, hem proposat vint-i-cinc recomanacions, que no les llegeixo, però poso les principals.

Reforçar la coordinació assistencial i els circuits de drenatge.

Impulsar una planificació territorial basada en necessitats i indicadors clars.

Millorar la qualitat del registre, com deia, i el monitoratge de les dades principals. Si volem fer una bona planificació, una bona avaluació, la qualitat de les dades és molt important. En salut hi ha molta tradició en fer i pensar que això és necessari, però nosaltres ho recalquem, perquè hem vist problemes i hem vist aspectes que cal millorar per tal de que aquesta planificació sigui el millor possible.

Garantir l'estabilitat i el dimensionament adequat de la plantilla, com han vist, aquí hi ha problemes.

Fer avaluacions *ex post* i revisar el finançament per ajustar-lo als costos reals.

I alinear l'atenció urgent hospitalària amb els ODS. Perquè quan nosaltres parlem de vulnerabilitats, també estem parlant d'aquest compliment.

Per últim, com sempre recordo, el tema de les al·legacions. Hi dediquem molt de temps, hi dediquem molt d'anàlisi. I en aquest cas, com podem veure, l'anàlisi el trobaran en aquest informe a la pàgina 108. I només recalcar que ens ho prenem molt seriosament i que fem aquells canvis que finalment considerem que aquestes al·legacions ens aporten per canviar.

Bé, jo ho deixo aquí. I, per tant, espero els seus comentaris o el que ens puguin dir.

I moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndica Cabasés. A continuació, és el torn dels grups parlamentaris. I, en primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada senyora Maria Àngels Planas. Quan vostè vulgui.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; moltes gràcies, president. Em sumo a les felicitacions a la síndica major. També donar les gràcies a la síndica Cabasés, perquè sempre fa molt bona feina amb aquests informes tan detallats.

I l'informe, doncs, que avui analitzem, jo crec que és alguna cosa més que una auditoria sobre les urgències del Trueta, crec que és una diagnosi molt severa sobre la manera com s'han planificat i gestionat i governat les urgències a la regió sanitària de Girona. El primer que hem de dir, doncs, és que aquest informe dona la raó als professionals, també als usuaris i la gent del territori que fa temps que ho denuncien. El problema no és un problema..., és un problema de recursos per l'infrafinançament que hi ha, però també de planificació, com ha dit la síndica, de governança i de manca de lideratge.

La síndica ha estat i

Fitxer 11

l'informe ha estat especialment contundent, que constata que les demores de les urgències i les dificultats d'ingressar els pacients a planta no només deterioren la qualitat assistencial, sinó que poden augmentar la morbiditat i fins i tot la mortalitat dels pacients. Això no és parlar només de temps d'espera, sinó que parlem de conseqüències molt directes sobre la salut de les persones. Miri, i els que som gironins i gironines ens preocupa molt, per tant, també hem constatat que el temps de permanència dels pacients és molt superior, com ha dit la síndica, als estatals i internacionals. Estem parlant de setanta-dos hores moltes vegades d'espera per persones que es troben molt i molt malament. Ho hem viscut en la pròpia persona, amb els familiars, amb gent de més de vuitanta anys que s'han hagut d'estar allà esperant.

I també és molt preocupant que ni tan sols es poden comparar aquests temps amb la resta de Catalunya, perquè el sistema d'informació no és homogeni, i això és un problema també important. És molt difícil millorar allò que ni tan sols, doncs, ets capaç de mesurar correctament.

Però segurament la conclusió més preocupant que hi ha és quan diu que s'afirma, la sindicatura afirma que la regió sanitària de Girona no disposa d'un pla territorial específic d'urgències, malgrat que és la seva obligació i que està previst en el pla nacional d'urgències. És a dir, es gestiona un dels serveis més sensibles sanitaris, sense que hi hagi una planificació territorial adaptada a les necessitats reals de Girona. No es pot gestionar la principal porta d'entrada del sistema sanitari sense que hi hagi una planificació específica del territori.

L'informe també posa de manifest la manca de coordinació entre els diferents dispositius assistencials, i això, doncs, a què porta? Que una part important dels pacients vagin a urgències enlloc d'anar atesos a atenció primària. Per què? Doncs perquè tarden molt a donar-nos hora i la manera més ràpida és anar a urgències. Però aquesta no ha de ser la solució. Si funcionés bé atenció primària, això no passaria.

Quan això passa, qui acaba, per tant, pagant les conseqüències són els pacients que realment sí que necessiten la urgència, que hi van per un cas realment urgent i greu. Per tant, si falla aquesta coordinació del sistema, s'acaba col·lapsant l'hospital.

Tampoc podem passar per alt la qüestió del finançament. Molt important, perquè la sindicatura acredita que CatSalut finança les urgències per sota del seu preu de cost. I a més a més, són 3.750.000 euros que estan infrafinançats. Aquest infrafinançament, l'informe diu que pot augmentar, miri, la mortalitat dels pacients al no poder-los atendre a temps. Crec que això és una qüestió molt greu.

I jo lo que li voldria preguntar és si creu que aquest infrafinançament que indica l'informe que contribueix a les demores que poden afectar la salut dels pacients i també, com ha dit, incrementar la seva mortalitat, com afecta i què passaria si hi hagués el finançament adequat? En tot cas, no haurien d'estar dos dies esperant-se allà, perquè hi hauria diners per poder-los traslladar a un altre..., bé, a les plantes.

I hi ha una conclusió, doncs, molt greu, que la sindicatura parla de que hi ha..., a més a més de tot el que hem dit, que és molt greu, també es parla de problemes de governança, de manca de transparència i de manca d'avaluació, fins i tot d'aspectes que poden constituir un incompliment del dret d'una administració. Tot això són paraules molt dures i provenen d'un òrgan fiscalitzador del Parlament –en aquest cas, és la Sindicatura de Comptes. No és que ho diguem Junts per Catalunya; ho diu la sindicatura.

Per això, avui crec que..., a més a més d'aquestes vint-i-cinc recomanacions, pensem que cal elaborar immediatament un pla territorial d'urgències de Girona. Cal reforçar l'atenció primària perquè el Trueta atengui els casos que realment li corresponen. I també cal garantir un finançament ajustat al cost real (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –vaig acabant, president– del servei. I cal implementar un sistema d'avaluació que permeti corregir els problemes abans, doncs, que es converteixin en estructurals.

Els professionals ja fa temps que ho deien i ara el que fa la sindicatura és posar palès el que deien els ciutadans. I la pitjor resposta que pot fer aquest Govern és deixar aquest document en un calaix. Esperem que no ho facin per la salut de tots els gironins.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó. Quan vostè vulgui.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Aprofito també per excusar-me, perquè a l'acabar la meua intervenció hauré de marxar, perquè coincidix en un acte a palau i, per tant, no podré ser a l'última intervenció de la síndica donant resposta als diferents diputats. I, per tant, demano excuses en este sentit.

En primer lloc, agrair la feina de la síndica Cabasés i el seu equip, perquè, al final, ens estan acostumant a una qualitat de l'informe de la sindicatura que segurament ens estimula, als diputats, també per contribuir a esta millora del funcionament de

l'Administració. És un informe que va més enllà de la fiscalització estrictament econòmica, amb un enfocament avaluator que entra a analitzar i posar en valor una política pública tan sensible com és l'atenció urgent hospitalària.

Esta mirada avaluadora aporta informació molt útil per orientar la millora dels serveis públics. Ja ho hem vist en els altres dos serveis hospitalaris ja fiscalitzats. Voldria començar reconeixent la tasca dels professionals de l'Hospital Universitari Doctor Josep Trueta. L'any 2023 van atendre més de 82.700 urgències, de les quals prop d'11.700 van requerir ingrés hospitalari. Ho van fer en un context d'una pressió assistencial molt elevada, amb una demanda creixent i amb les dificultats que arrossegava el conjunt del sistema sanitari després dels anys de pandèmia. L'informe posa de manifest estes dificultats, però també reflecteix l'enorme esforç dels equips assistencials per continuar garantint una atenció de qualitat.

La lectura que fem d'esta fiscalització és que estem davant d'un informe que identifica sobretot limitacions estructurals de governança, de planificació i de finançament que afecten el conjunt del sistema d'atenció urgent de Catalunya i que no poden atribuir-se exclusivament a la gestió d'un únic hospital. De fet, bona part de les conclusions més rellevants apunten precisament en esta direcció. La sindicatura constata que el desplegament territorial del Planuc presenta mancances importants, que no existeix encara una cultura consolidada d'avaluació, que falten indicadors homogenis i que el pla territorial d'urgències de la regió sanitària de Girona, com ara es comentava, no s'havia desenvolupat.

Són qüestions de planificació sistèmica que afecten el conjunt de la política pública i que requereixen la implicació del Departament de Salut, del CatSalut i dels seus proveïdors.

També és especialment significativa una altra conclusió de l'informe: el problema del finançament. I és que si en algun departament impacte el dèficit fiscal de Catalunya és al Departament de Salut. La sindicatura calcula que el finançament rebut pel Trueta per a l'activitat d'urgències no cobria el cost real del servei i estima un dèficit estructural d'uns 3,75 milions d'euros durant l'exercici 23. Això posa de manifest que sovint exigim més eficiència als centres, però no sempre estan dotats dels recursos necessaris per afrontar una activitat cada vegada més complexa.

L'informe també descriu dificultats relacionades amb els temps d'espera, especialment dels pacients pendents d'ingrés, amb la disponibilitat d'espais o amb determinats perfils professionals. Però, fins i tot aquí, la lectura, des del nostre punt de vista, és més complexa del que podria semblar. Quan un pacient roman moltes hores a urgències esperant un llit d'hospitalització, el problema no és exclusivament d'urgències; és un indicador del funcionament global de l'hospital i fins i tot de tota la xarxa assistencial. Per això compartim la indicació de la sindicatura de millorar la coordinació entre els diferents nivells assistencials.

També ens sembla especialment rellevant una altra constatació: una part important de les urgències hospitalàries correspon a casos que podrien haver estat resolts des de l'atenció primària o altres dispositius comunitaris. Crec recordar que també és un aspecte reiterat en altres informes de fiscalització d'altres serveis d'urgències. Esta realitat no afecta només, per tant, el Trueta; és un repte compartit per pràcticament tots els hospitals del país, i reforça la necessitat de continuar invertint en una atenció primària forta, resolutiva i ben coordinada amb els hospitals.

Valorem positivament, igualment, que la sindicatura reconega que la satisfacció global dels usuaris dels serveis d'urgències del Trueta és lleugerament superior a la mitjana de Catalunya. Pensem que és una dada que no elimina els problemes detectats, però sí que ajuda a oferir una imatge equilibrada de la feina desenvolupada pels professionals.

Des d'Esquerra Republicana, compartim les recomanacions formulades. Ens sembla especialment important avançar en sistemes d'informació més homogenis, consolidar indicadors de qualitat comparables, reforçar la planificació territorial, formalitzar adequadament els instruments de relació entre el CatSalut i l'ICS, i treballar per un model de finançament que doni resposta al nostre sistema de salut.

Este informe identifica oportunitats de millora. Precisament esta és la funció més útil de la sindicatura, proporcionar evidències objectives perquè les institucions prenguen decisions més informades (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–, les identifica proposant vint-i-cinc recomanacions que cal tindre en compte per a la millora del nostre sistema hospitalari.

Confiem en que la planificació del futur campus de Salut del nou Hospital Trueta permeti resoldre una part significativa de les limitacions estructurals que este informe identifica, especialment pel que fa als espais, els circuits assistencials i la coordinació territorial.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. De la mateixa manera que el diputat ha anunciat, jo també m'hauré d'excusar pel mateix motiu; em substituirà la vicepresidenta.

En tot cas, el següent torn és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova. Quan vostè vulgui.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Primer de tot, voldria donar les gràcies a la síndica Maria Àngels Cabasés per la presentació, sempre tan rigorosa i tan entenedora. I després, també per l'elaboració, no?, a tot l'equip de la sindicatura, perquè es tracta d'un informe que és complex: és auditoria operativa, amb enfocament avaluador i perquè està centrat justament en revisar un servei tan essencial com és el de les urgències de l'Hospital Josep Trueta i, ser, com sempre, de conformitat amb els principis d'economia, d'eficiència i d'eficàcia.

Les conclusions d'aquest informe mostren, doncs, que hi ha clarament marge de millora, però volem deixar clar que en cap cas es qüestiona la professionalitat de tot el personal sanitari de l'hospital.

Quant a l'eficàcia, doncs que cal reduir els temps d'espera en l'atenció del servei d'urgències i especialment entre l'alta d'urgències i l'ingrés a planta, fet que –com ha explicat molt bé la síndica– reduiria els efectes adversos per a la salut dels usuaris i podria comportar una reducció addicional en la morbiditat i la mortalitat.

Quant a l'eficiència, el temps d'espera, el temps total de permanència al servei d'urgències dels pacients que requereixen ingressar a l'hospital és massa llarg i excedeix clarament els estàndards tant estatals com internacionals.

I quant al principi d'economia, doncs, ja s'ha dit també pels diputats que m'han precedit que el finançament de l'activitat d'urgències de l'Hospital Josep Trueta, amb càrrec al Servei Català de la Salut, és inferior al cost total del servei segons el sistema de costos de l'ICS, amb un dèficit estructural de 3,75 milions d'euros per a l'any 2023, l'any fiscalitzat.

A més a més, i formalment, la prestació d'aquests serveis per part de l'ICS, per compte del CatSalut, no està establerta mitjançant un contracte programa, tot i que està previst en la llei de l'ICS, sinó que es fa mitjançant clàusules anuals i, a més, subscrietes de forma extemporànies.

Tampoc hi ha un pla territorial específic d'urgències a la regió sanitària de Girona, la qual cosa limita conèixer amb precisió les necessitats reals del territori i la capacitat per donar-hi resposta.

I tampoc hi ha un sistema d'indicadors que permeti avaluar els resultats.

Aquestes debilitats detectades estan estretament relacionades amb mecanismes de governança inadequats, que afecten la planificació i l'avaluació dels resultats, el desplegament territorial, la contractació i l'avaluació de l'activitat, la transparència i el retiment de comptes, que són atribuïbles tant al CatSalut com a l'ICS, com al Departament de Salut, cadascun en l'àmbit de les seves responsabilitats. I que acaben impactant negativament tant en termes d'eficàcia, d'eficiència, com d'economia en la gestió pública d'aquesta política. I que incompleixen el dret de la ciutadania a una bona administració.

I, malauradament, veiem que aquests problemes de governança es van repetint en els diferents informes de fiscalització que ha fet la Sindicatura de Comptes específicament a l'hora d'avaluar serveis hospitalaris. Ho vam veure en l'informe que feia referència a l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, com també la sessió anterior a l'Hospital de Viladecans. Per això, ara que ja estem a meitat de mandat, creiem que el Govern hauria d'explicar quines mesures està aplicant per resoldre aquests problemes de governança, per tal de millorar la gestió d'un servei tan essencial com és la salut pública i, especialment, els serveis d'urgències hospitalàries.

Aquests informes són molt rigorosos i objectius i han de ser una eina útil per millorar les polítiques públiques.

Per últim, voldria, doncs, fer constar que des del Partit Popular compartim totes les recomanacions de la Sindicatura de Comptes en totes les àrees analitzades, tant de planificació com d'avaluació, com del personal i del procés assistencial, i ens alegrem que s'estiguin aplicant per part de l'Hospital Josep Trueta.

I sí que voldríem fer una menció especial a la proposta de recomanació de

Fitxer 12

fer una avaluació normativa *ex post*, sobretot del compliment de la llei de l'ICS, atès que, com dèiem, el CatSalut i l'ICS no han subscrit el contracte programa preceptiu.

Aquesta avaluació permetria valorar com s'està aplicant la norma i el grau d'assoliment dels objectius perseguits i incorporar els canvis necessaris per reforçar-ne l'eficàcia, l'eficiència i la transparència.

I en aquest sentit (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i ja acabo, vicepresidenta–, creiem que el Parlament hauria de desenvolupar aquesta funció avaluadora de les normes per millorar les lleis vigents a Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara té la paraula el diputat Javier Ramírez, en nom del Grup Parlamentari de VOX.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora vicepresidenta. Con extraordinario altruismo y amabilidad, se me ha recomendado seguir a diputados socialistas que aprendería algo, pero yo debo responder que en joyas, viajes y corrupción no me interesa aprender absolutamente nada. Lo que sí que tendrían que aprender ustedes es un poco del resultado de estos informes. Y diré por qué. Empezaré por el final.

Sobre las alegaciones, que se ha puesto en valor por parte de la señora Àngels Cabasés, y creo que es relevante ponerlo en valor. ¿Por qué? Porque cuando tenemos el proceso de confección de estos informes, entendemos que en esto no

se hace una propuesta, se publica y el hospital en su entorno, en este caso, el hospital o cualquier otra entidad, valora. No no no. La publicación va *a posteriori* de esa valoración, esa revisión de esas alegaciones. Luego, es evidente que la parte que está fiscalizada ya ha podido decir su parte y si eso conviene o no.

Quiero decir, por eso, que entendemos que estos informes no tienen la verdad absoluta, pero son muy rigurosos, porque antes de la publicación de esos informes, el ente, en este caso en el hospital, pues ya ha tenido la información correspondiente.

Se ha querido también por en valor el famoso informe 17/2024, del Arnau de Vilanova, y por eso he recuperado ese informe y quiero citar un párrafo muy breve sobre la eficacia. Y dice así –la traducción está mal hecha, pero intentaré leerla bien– : «Las demoras registradas en la atención en el servicio de urgencias y las dificultades en el drenaje de pacientes impacta negativamente en la calidad apreciada por los usuarios, a la vez que pueden implicar efectos adversos para su salud. En este sentido, es especialmente crítica la espera de aquellos pacientes que deben ser ingresados. Se podría alcanzar una reducción adicional en la mortalidad si se redujese el tiempo de permanencia en urgencias de estos pacientes.» Demoledor.

Y lo que viene a decir esto es que si no ponemos los recursos necesarios, nos jugamos vidas. Esa es la cuestión que tenemos que someter a debate. Y cuando se sometió a debate ese informe, yo dije que después de leer el informe, pues, se tenía que poner en duda el proceso del hospital. Bien, hoy ha venido aquí la señora Cabasés y ha dicho que todas esas recomendaciones se han puesto en marcha. Las celebramos –las celebramos.

Pero hemos de decir que el órgano consultor fiscalizador no es la Sindicatura de Cuentas, que también, porque ustedes, de manera alternativa, han decidido ahora revisar todos y cada uno de los procesos de urgencias de todos los hospitales. Hemos estado viendo algunos y veremos algunos otros. Pero aquí está el CatSalut y está el Departament de Salut, que tienen que revisar, qué tienen que comprender estas cuestiones. Luego, quizás la fiscalización por parte del Departament de Salut no se hacía o no se hacía correctamente. Y más, a demostración de que ahora se

han corregido a raíz de una serie de cuestiones de la Sindicatura de Cuentas. Por tanto, esto habría que ponerlo relevante.

Pero, bien, vayamos al informe que sometemos hoy a debate. Eficacia: «Las demoras registradas en la atención al servicio de urgencias y las dificultades en el drenaje de pacientes impacta negativamente en la calidad percibida por los usuarios» –hasta aquí igual–, «a la vez que pueden implicar efectos adversos para su salud.» Aquí también igual. «En este sentido, es especialmente crítica la espera de aquellos pacientes que deben ser ingresados.» También. «Se podría alcanzar una reducción adicional de la morbilidad y de la mortalidad si se redujera el tiempo de espera entre el día de urgencias y el ingreso en planta.» Claro, cuando nosotros analizamos ambos informes, hay un detalle que es importante, que es la financiación. Cuando se plantean unos presupuestos de la Generalitat de Catalunya en los que ya el CatSalut empieza a deber dinero, porque recibe menos dinero de lo que tiene que dar de los presupuestos de la Generalitat, pues, tenemos un problema. Más de 3.000 millones de euros. De hecho, hubo un informe aquí que también lo valoro. Y es que faltan recursos; recursos que ahora tienen una oportunidad de oro, bajo esa premisa del «Govern de tothom» –debe ser para unos pocos–, de poder ajustar realmente el gasto necesario en salud. Porque para eso pagamos impuestos los catalanes: para autopistas, para carreteras, para profesores, para Mossos d'Esquadra; no para subvenciones en cultura que no sirven absolutamente para nada –algunas sí, otras–, para subvenciones para seguir litigando en procesos judiciales, como estamos viendo estos días, en que la Generalitat malgasta dinero a diestro y siniestro.

Toda administración debe priorizar y debe priorizar los servicios públicos de calidad, que los catalanes pagamos grandes impuestos para eso. Alguno hoy dice que tiene que poner ahora otra vez peajes. ¿Por qué? ¿Porque no pagamos suficientes impuestos para mantener las carreteras que aún tienen que pagar más? Pero nadie, absolutamente nadie de ustedes se plantea si cobrar a los usuarios que consumen TV3. No, claro, no, esto es un servicio público esencial, pero las carreteras no; los hospitales, tampoco.

Por tanto, insisto en la reflexión de la carta de los Reyes Magos. En el caso contractual de los procesos de contratación, no les hacen mucho caso, parece ser que en este caso –lo celebro, insisto– sí que les hacen caso. Bueno, pues espero que esto sea la premisa para seguir y que en los próximos informes (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, señora vicepresidenta–, los siguientes informes referentes a urgencias que nos tenemos en esta situación. ¡Dios nos libre!

Gracias.

La vicepresidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. I gràcies a la senyora Cabasés per la presentació de l'informe.

Voldríem començar per reconèixer la tasca dels professionals de la salut, gràcies als estàndards de qualitat del nostre sistema públic mantenen els nivells actuals, d'aquí la valoració global dels usuaris del servei fiscalitzat en aquest informe superior a la mitjana catalana. Però també és cert que l'informe descriu problemes estructurals que no depenen exclusivament del servei d'urgències, sinó també de la planificació del propi departament, del finançament del CatSalut i de la gestió a càrrec de l'ICS.

Una primera qüestió que crida l'atenció és el fet de que no s'hagués elaborat el pla territorial d'urgències que està previst, ni tampoc s'haguessin implantat les auditories de qualitat o un sistema prou sòlid d'indicadors. Clar, això implica que, sense cap mena de dubte, gestionar una regió de més de 900.000 habitants sense aquest pla, doncs, explica en part les disfuncions entre l'hospital, l'atenció primària, el CUAP, el SEM i l'atenció intermèdia, i té conseqüències, sense dubte, sobre la prestació dels serveis sobre aquests ciutadans i ciutadanes.

Una segona qüestió: el Trueta va atendre un 11,6 per cent més de les urgències inicialment contractades, però, en canvi, la clàusula de finançament del 2023 no es va signar fins al maig del 24, sense perdre de vista que mai no s'ha arribat a

formalitzar el contracte programa exigint per la normativa vigent. I la sindicatura estima un dèficit de 3,75 milions d'euros. Sembla difícil imaginar com es poden planificar personal, espais i activitat si el volum es preveu a la baixa, el finançament no cobreix prou el cost i les condicions es formalitzen quan l'activitat ja s'ha prestat.

Una tercera qüestió, i és que prop del setanta per cent de la plantilla no era fixa i, a més a més, es notaven a faltar determinats perfils cada cop més necessaris, com és el cas de la geriatria, la mediació intercultural o el treball social, amb una dotació equivalent de treball social de només 0,2 jornades. L'ICS afirma que va estabilitzar la plantilla a finals de 2024. I és així. Però hi ha dades que corroborin que aquesta estabilització ha resultat només la temporalitat contractual o també la insuficiència de professionals, la cobertura de torns i la manca de perfils especialitzats com els esmentats?

El 41,31 per cent dels casos eren de baixa complexitat, però les derivacions inverses al CUAP no arribaven al dos per cent. I al mateix temps, l'informe assenyala la distància entre els dispositius, la manca de proves diagnòstiques i els problemes de coordinació. No indica això que cal reforçar l'accessibilitat i la capacitat resolutiva de l'atenció primària, també del CUAP, en lloc de responsabilitzar una pràctica inadequada per part dels pacients? Quins canvis serien prioritaris abans del trasllat al nou hospital per tal de fer-ho possible?

I ens preocupen especialment els temps de drenatge. Un pacient amb un ingrés convencional passava un temps mitjà de sis hores a urgències; les derivacions de salut mental, gairebé nou hores; a centres sociosanitaris, gairebé dotze, i a residències, prop de tretze. Quina part d'aquestes demores és atribuïble a la manca de llits hospitalaris? Quina és l'absència d'unitats a curta estada, subaguts, convalsència i atenció intermèdia?

I si consideren que aquesta situació, que sense dubte comporta un risc assistencial, tenint en compte el seu impacte sobre morbiditat i mortalitat, però quin impacte consideren que té sobre la qualitat real de l'atenció i fins a quin punt el finançament insuficient condiona aquesta qualitat.

I referint-nos a aquesta qüestió, voldríem aclarir una aparent discrepància a l'informe, perquè el resum executiu afirma que les readmissions amb ingrés són

superiors a les esperades. És cert que la taxa bruta és superior. Al Trueta és un 18,60 per cent, al conjunt de Catalunya, un 15,64 per cent. Però l'indicador ajustat seria de l'1,01, i no presenta una diferència estadísticament significativa. En canvi, sí que hem trobat més significatives les diferències entre les readmissions totals en menys de setanta-dues hores, amb un indicador ajustat d'1,07, i les urgències no finalitzades, que serien d'un 1,31. Si ens pot aclarir si la conclusió del resum executiu es refereix només a la taxa bruta o si considera que existeix realment un excés de readmissions amb ingrés un cop ajustades les característiques de pacients i centre; si caldria corregir o matisar aquesta formulació.

I per últim, pel que fa al finançament, el cost estimat del servei va ser de 15,31 milions d'euros, mentre que l'aportació del CatSalut no va superar els 10,60 milions i dels tercers obligats al pagament, 0,96. El dèficit estimat és, per tant, de 3,75 milions. Si considera la sindicatura que aquest sistema penalitza precisament els hospitals de referència que tenen més complexitat, atenent que el que cobreix la tarifa única són fonamentalment...

La vicepresidenta

Diputada, hauria d'anar acabant.

Núria Lozano Montoya

...-sí, estic acabant- els nivells menys urgents, i si caldria substituir la tarifa única per un model ajustat per gravetat, complexitat i consum real de recursos.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. No havent-hi cap representant del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, és el torn del Grup Mixt. I té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, vicepresidenta. A l'informe 4/2026 d'aquesta sindicatura hi donen un enfocament d'auditoria operativa. El seu objectiu, diuen, no és analitzar el servei d'urgències de l'Hospital Doctor Trueta de Girona, sinó com funciona de manera

eficient, eficaç i adequada. Comproven que el servei d'urgències treballa sota pressió assistencial molt elevada, amb un volum de pacients superior a la capacitat prevista, situació –diuen– que repercuteix en el temps d'espera, la saturació dels espais i les dificultats per garantir l'assistència que els usuaris requereixen. Que no són atribuïdes exclusivament al servei d'urgències, sinó que reflecteixen limitacions del conjunt del sistema sanitari. Assenyalen també les dificultats per ingressar pacients en les plantes d'hospitalització i l'acumulació dels malalts a urgències.

Com no hi ha d'haver limitacions quan som més de 2 milions de persones del que el sistema pot absorbir? Com no s'ha de congestionar aquest servei?

Recomanen reforçar els sistemes d'avaluació per evitar els colls d'ampolla i orientar les decisions de gestió. I defensen una visió integrada del sistema sanitari en què les urgències hospitalàries no assumeixin la funció que correspon parcialment als centres d'atenció primària, com els CUAP. Però és que aquests també estan col·lapsats.

En l'informe també descriuen el problema de manca d'estructura i no pas d'una mala gestió puntual.

La conclusió més significativa és que la saturació de les urgències no pot abordar-se únicament des del mateix servei. L'auditoria mostra que la manca de llits disponibles i les dificultats de coordinació d'altres dispositius assistencials i la pressió demogràfica mantenen un impacte directe sobre el funcionament d'urgències.

A la conclusió, la sindicatura diu que el servei d'urgències de l'Hospital Doctor Trueta de Girona presta un servei en un entorn de forta pressió i identifica marges de millora en la coordinació del sistema, a la gestió dels fluxos de pacients i als mecanismes d'avaluació. Més que assenyalar les responsabilitats individuals, aquest informe convida a abordar les urgències hospitalàries com un repte de planificació i governança del conjunt del sistema sanitari català.

A Aliança Catalana considerem que seria bo incloure en les condicions en les que han de treballar el personal sanitari davant el greu augment de la població i els pacients que pateixen l'espera, però també la pressió, fins i tot les agressions dels propis sanitaris.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. I ara en nom del Grup Parlamentari Socialistes

Fitxer 13

i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Guillem Sánchez Prat.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, vicepresidenta. I m'afegeixo a les felicitacions a la síndica major Rodríguez per l'estrena del seu càrrec. Molta sort i molts encerts. I enhorabona també a la síndica Cabasés i al seu equip, que l'ha citat avui, a tots ells, per l'informe. És la tercera auditoria operativa amb enfocament avaluador dels serveis d'urgències dels vuit hospitals de l'Institut Català de la Salut. Ja vam veure un hospital territorial, l'Arnau de Vilanova, que també s'hi ha referit amb bons termes, no?, d'adopció per part de les mesures de la direcció del mateix centre, i el comarcal, l'Hospital de Viladecans. I encara ens falten els tres terciaris i dos territorials més.

També m'agradaria reconèixer la feina dels equips mèdics en el seu sentit més ampli i dels equips de gestió també en el sentit més ampli, perquè treballen bàsicament per a la salut de les persones, que és un dels pilars de l'estat del benestar, conjuntament amb l'educació i els drets socials.

I bàsicament són la xarxa bàsica de protecció pública i de qualitat d'aquest país que ens serveix a tots per corregir les desigualtats, assegurar la igualtat d'oportunitats i fer valer la justícia social. Crec que no ens hem d'oblidar de què estem parlant.

I el context sanitari de la regió sanitària de Girona..., sí que és veritat que vostè ha donat unes dades, jo donaré unes dades bastant similars. Són 940.000 mil habitants, és el 11,5 per cent de la població de Catalunya i és el divuit per cent de la superfície. Són 218 municipis, el vuitanta-nou dels quals per sota de deu mil habitants. I la xarxa de salut a la regió sanitària de Girona són 56 caps, 168 consultoris locals, 41 equips d'atenció primària i 11 hospitals, no? I això dona una resposta a la complexitat estructural creada per aquesta simetria entre la població i l'extensió territorial, que,

a més a més, això ha de tenir i té implicacions en la planificació sanitària, l'accessibilitat, en l'equitat territorial i en l'elevada capacitat de la xarxa.

I, a més a més, hi hem de sumar les complexitats addicionals de l'envelliment poblacional, que això sí que és veritat que és conjunt a tota Catalunya. Però sí que hi han dos factors molt gironins, com la mobilitat estacional i la diversitat demogràfica.

I parlant directament del servei d'urgències de l'Hospital Universitari Josep Trueta, els contactes urgents, el 23, sí que eren de 82.700; el 24 van ser de 84.800, i el 25 de 88.300. Va *in crescendo*. I què parlem quan parlem d'urgències? Ja ho vaig dir a l'últim debat de l'últim informe de l'Hospital de Viladecans, que ha la visió objectiva, l'atenció que no admet demora en relació amb el risc, i la visió subjectiva, que és la percepció del ciutadà sobre l'atenció immediata. I què diuen els usuaris? Doncs el resultat de l'enquesta del Plaensa ens dona una nota d'un 7,7 sobre deu, quan la mitjana de Catalunya és d'un 7,1. Per tant, està per sobre, és positiu. I sis preguntes d'aquesta enquesta estan per sota del conjunt i divuit estan per sobre.

Això vol dir que estem satisfets? No, hi ha marge de millora, com demostra l'informe. S'ha de millorar. Des del 2024, s'han impulsat actuacions per reforçar la coordinació territorial, amb la reactivació d'espais de coordinació, la millora dels circuits assistencials, amb la incorporació de nous perfils, l'optimització del drenatge de pacients i l'adequació dels recursos a l'increment de la demanda i de la complexitat clínica. Sí que és veritat que hi ha hagut més planificació que no pas els consellers Boi Ruiz –durant deu anys–, Toni Comín o Josep Maria Argimon.

Però el més greu del que ha dit la diputada de Junts no és pas l'amnèsia d'aquests tres consellers que he citat, sinó l'amnèsia..., potser ara per passar a l'oposició, s'ha oblidat del nou campus de la salut que es construirà a Girona, no? El campus de la salut de la regió sanitària de Girona, amb el nou Hospital Universitari Doctor Josep Trueta, és una oportunitat estratègica per adaptar els dispositius assistencials a la demanda futura i reforçar el model d'atenció urgent territorial.

És un interès general, perquè és una prioritat política institucional l'assistència sanitària, la formació, la recerca i la innovació, erigir Girona com a centre d'excel·lència biomèdica i, evidentment, fer de tractor econòmic.

I res més, reiterar la bona feina de la sindicatura i constatar, evidentment, que els informes serveixen i les reclamacions, evidentment..., ai –perdó–, les recomanacions, evidentment, serveixen.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. Ara, novament és el torn de la síndica Maria Àngels Cabasés.

La síndica Maria Àngels Cabasés Piqué

Moltes gràcies pels comentaris i per moltes preguntes que he intuït que m'han fet, que algú, la diputada dels Comuns, me n'ha fet moltíssimes. Jo intentaré fer una síntesi al voltant d'una pregunta que m'ha fet la diputada de Junts i altres que també han fet esment al voltant del finançament.

Jo sí que els vull dir que a la sindicatura tenim constància que s'està treballant en un nou model de finançament que està basat en la complexitat. Fixin-se que en l'explicació i en el perquè, doncs, de la importància de les urgències i de les dificultats que hi ha en aquests moments a les urgències és que cada dia tenim més esperança de vida, tenim persones que viuen més, però tenim persones que viuen més, amb molta més complexitat mèdica. I, per tant, això fa que hi hagi un problema de salut real.

El finançament, certament, hem constatat aquest infrafinançament, però també hem constatat una altra cosa: que part d'aquestes urgències podrien ser ateses en altres dispositius. Per tant, la coordinació amb la derivació inversa i dotar aquesta derivació inversa de tots els dispositius mèdics i de tot el que sigui necessari com per substituir unes urgències no urgències, doncs, també hauria de formar part de tota aquesta coordinació del finançament. Per tant, caldria valorar aquest infrafinançament, però tenint en compte això.

I també que estem constatant, i ja veuran que hi anirem insistint en la resta d'informes, doncs, que el problema dels llits de l'hospital és un problema, però també és un problema la gestió de com s'ajusta aquesta disponibilitat de llits. Per tant, quant personal de gestió és necessari, no només en torn de dia, sinó en altres torns, per

poder gestionar correctament aquesta coordinació des de les plantes. Per tant, aquí hi ha també una part de coordinació important de l'hospital.

I una cosa rellevant, que és que quan aquesta complexitat, quan aquestes persones no poden anar a casa seva, necessiten un dispositiu que no és ni anar a planta, perquè no és necessari anar a planta, sinó que és necessari anar a un sociosanitari o anar a altres dispositius, el problema que s'està veient és justament de la manca de places de llits d'aquests dispositius. Per tant, aquí estem entreveient no només un problema dins d'urgències, sinó també un problema que depassa urgències, i que, com sabem, en el nostre pla anual també abordarem.

No sé si amb això ho he pogut respondre tot.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, síndica. I ara, abans d'acomiar-los, passo la paraula a la síndica major per si vol fer alguna...

La síndica major (Llum Rodríguez Rodríguez)

Bé; jo simplement voldria agrair les felicitacions i els desitjos, doncs, d'un bon mandat que m'heu fet els aquí presents. Espero estar a l'alçada i respondre a aquestes expectatives.

I els reitero que des de la sindicatura estem a la seva disposició per a qualsevol cosa que ens presentin.

I per descomptat, també aprofito per dir que si ens volen visitar en algun moment estaríem encantats. Algunes altres vegades membres de la comissió han vingut a veure'ns i a veure les nostres instal·lacions i tal. Crec que la majoria dels membres que estan aquí no en formaven part i, per tant, no han tingut ocasió de fer-ho. Ho deixo a disposició de vostès i si ho consideren procedent, ens ho comuniquen i intentaríem organitzar una trobada a la nostra seu.

Moltes gràcies. I aprofito també per desitjar un bon estiu a tothom, perquè suposo que fins al setembre ja no ens veurem.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, síndica major. Tindrem en compte la invitació que ens ha fet. Gràcies.

I ara sí, acomiadem els síndics. Diputades i diputats, si us plau, no marxïn, que direm els terminis. Acomiadem els síndics, però els dic el termini de les propostes de resolució.

Finalment, saben que la Mesa de la comissió ha de fixar un termini per presentar les propostes de resolució subsegüents als debats dels informes de fiscalització dels punts de l'ordre del dia. Aquest termini és de deu dies hàbils, de manera que fineix el divendres 31 de juliol a les deu hores.

I també aprofito per comentar-los que, si els sembla bé, la propera sessió de la comissió la farem el proper dijous 17 de setembre.

Doncs ara sí, suspenem la sessió. I els desitjo molt bon estiu a totes i a tots.